

**Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg**

Omgevingsvergunning

Sita Recycling Services Zuid B.V. te Maastricht

Kenmerk: 2011/56111 d.d. 6 oktober 2011
Verzonden: 10 oktober 2011

INHOUDSOPGAVE

1.	OMGEVINGSVERGUNNING BESLUIT	3
2.	OMGEVINGSVERGUNNING PROCEDUREEL	5
2.1.	Gegevens aanvrager	5
2.2.	Projectbeschrijving	5
2.3.	Huidige vergunningssituatie	5
2.4.	Bevoegd gezag	6
2.5.	Ontvankelijkheid en opschorting procedure	7
2.6.	Procedure en zienswijzen	7
2.7.	Adviezen, aanwijzing minister, verklaring van geen bedenkingen	13
2.8.	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet BIBOB)	14
2.9.	Besluit milieueffectrapportage 1999 (Besluit mer)	15
2.10.	European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)	15
3.	OVERWEGINGEN EN TOETSINGEN	16
3.1.	Milieu	16
3.1.1.	Algemeen	16
3.1.2.	Afvalstoffen	20
3.1.3.	Afvalwater	24
3.1.4.	Bodem	25
3.1.5.	Energie	26
3.1.6.	Externe veiligheid	27
3.1.7.	Geluid en trillingen	29
3.1.8.	Geur	32
3.1.9.	Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik	32
3.1.10.	Lucht	33
3.1.11.	Verkeer en vervoer	34
3.1.12.	Visuele hinder	35
3.1.13.	Overige aspecten	35
4.	VOORSCHRIFTEN	37
4.1.	Voorschriften milieu	37
4.2.	Begrippenlijst	53

1. OMGEVINGSVERGUNNING BESLUIT

Onderwerp

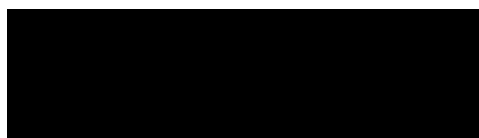
Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 11 april een aanvraag om een omgevingsvergunning ontvangen van Sita Recycling Services Zuid BV. Het betreft de oprichting van een inrichting voor de op- en overslag van afvalstoffen aan de Ankerkade 21 te Maastricht. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2011-0279.

Besluit

Gedeputeerde Staten van Limburg besluiten:

1. aan Sita Recycling Services Zuid BV de omgevingsvergunning (verder te noemen: vergunning) in de zin van artikel 2.1, lid 1, onder e, 1 en 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te verlenen. Deze vergunning wordt verleend voor haar inrichting gelegen aan Ankerkade 21 te Maastricht;
2. dat de vergunning verleend wordt voor de volgende activiteiten en werkzaamheden:
 - Het oprichten en het in werking hebben van een inrichting van Sita Recycling Services Nederland BV te Maastricht voor de op-, overslag en het bewerken van een groot scala aan afvalstoffen;
3. dat aan deze vergunning de in de bijlage vermelde voorschriften verbonden zijn;
4. dat de aanvraag deel uitmaakt van de vergunning tenzij daarvan mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften;
5. de vergunning voor onbepaalde tijd wordt verleend.

Gedeputeerde Staten van Limburg,
namens dezen,

clusterhoofd Milieu
afdeling Vergunningen en Subsidies

Samenvatting procedure, bijbehorende documenten en afschriften

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 3.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (de uitgebreide voorbereidingsprocedure). De aanvraag voor het oprichten van een inrichting voor het op- en overslaan van afvalstoffen betreft een aanvraag als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder e (oprichten van een inrichting) van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Tevens is de aanvraag getoetst aan het Besluit omgevingsrecht en de Ministeriële regeling omgevingsrecht.

Rechtsbescherming

Beroep

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend / aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend / die willen opkomen tegen de wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp zijn aangebracht / adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid advies uit te brengen over het ontwerpbesluit, kan tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank, sector Bestuursrecht, van het arrondissement Maastricht. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Rechtbank Maastricht
sector bestuursrecht
Postbus 1988
6201 BZ Maastricht

Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Maastricht verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Maastricht, www.rechtspraak.nl. Selecteer bij '-kies een gerechtelijke instantie-', 'Rechtbank Maastricht'. Klik op 'ok'.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank, sector Bestuursrecht, van het arrondissement Maastricht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Afschriften

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- aanvrager van de vergunning, zijnde Sita Recycling Services Zuid BV, Ankerkade 21, 6222 NL Maastricht;
- het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Maastricht;
- Waterschap Roer en Overmaas, Afdeling beheer, Postbus 185, 6130 AD Sittard;

2. OMGEVINGSVERGUNNING PROCEDUREEL

2.1. Gegevens aanvrager

Op 11 april 2011 hebben wij een aanvraag om een omgevingsvergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ontvangen. Het betreft een verzoek van Sita Recycling Services Zuid BV voor de locatie Ankerkade 21 te Maastricht (oprichten inrichting voor de op- en overslag en het sorteren van (gevaarlijke) afvalstoffen van buiten de inrichting afkomstig).

2.2. Projectbeschrijving

Het project waarvoor vergunning wordt gevraagd is als volgt te omschrijven: oprichten van een inrichting voor de op-, overslag en het sorteren van van buiten de inrichting afkomstige (gevaarlijke) afvalstoffen. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag om vergunning. Gelet op bovenstaande omschrijving wordt vergunning gevraagd voor de volgende in de Wabo omschreven activiteiten:

- Het oprichten van een inrichting.

2.3. Huidige vergunningssituatie

Op 16 september 2003, kenmerk 02/12842 hebben wij aan Sita Ecoservice Nederland BV een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) verleend voor een inrichting voor de op-, overslag en het bewerken van een groot scala aan afvalstoffen (van buiten de inrichting afkomstig) voor haar inrichting aan de Ankerkade 11 en 21 te Maastricht.

Deze vergunning is verleend voor een periode van 10 jaar. Gelet op de Invoeringswet Wabo geldt een voor inwerkingtreding van de Wabo verleende, onherroepelijke vergunning voor categorieën van inrichtingen waar afvalstoffen nuttig worden toegepast of verwijderd, van rechtswege voor onbepaalde tijd.

Eerder zijn de volgende omgevingsvergunningen (destijds Wm-vergunningen) verleend:

- revisievergunning van 16 september 2003 met kenmerk 02/12842.

Voorts hebben wij voor de inrichting een acht-tal veranderingsvergunningen verleend, diverse meldingen geaccepteerd en wijzigingen van vergunningsvoorschriften al dan niet op verzoek van vergunninghoudster doorgevoerd.

Splitsing voormalige inrichting Sita Ecoservice Nederland BV

De huidige vigerende vergunde inrichting omvat terreindelen Ankerkade 11 en Ankerkade 21 te Maastricht, alwaar op basis van de vergunninghouder Sita EcoService ook activiteiten van Sita Recycling Services plaatsvonden. Na het van kracht worden van de nu aangevraagde beschikking zullen er twee onderling van elkaar gescheiden inrichtingen gerealiseerd worden, te weten SITA EcoService Nederland BV (SES) aan de Ankerkade 11 en SITA Recycling Services Zuid BV (SRS Zuid) aan de Ankerkade 21 te Maastricht. Parallel met de onderhavige aanvraag is er door SES tevens vergunningsaanvraag (revisie) ingediend waarin het deel dat tot SRS gaat behoren wordt ingetrokken. De activiteiten die SRS Zuid op Ankerkade 21 gaat ontplooiën, worden in haar aanvraag omschreven. SES en SRS Zuid hebben een eigen inschrijving bij de KvK en een eigen organisatiestructuur en zeggenschap, welke is afgestemd op de activiteiten van de te onderscheiden inrichtingen. Daartoe beschikken zij elk over hun eigen middelen, materiaal en personeel om deze activiteiten uit te kunnen voeren. De inname en controle van de afvalstoffen geschiedt met haar eigen middelen en personeel, waartoe ook de administratieve afhandeling en invoer in het automatiseringssysteem behoort. De huidige terreindelen worden middels een hekwerk fysiek van elkaar gescheiden, waardoor een duidelijke afbakening en begrenzing van de twee inrichtingen verkregen wordt. Beide locaties hebben hun eigen aansluitingen op de openbare weg, evenals eigen gescheiden nutsvoorzieningen, dus een eigen aansluiting voor elektriciteit, water en gas. Bovendien loost SES via eigen controleputten op haar eigen aansluiting op de gemeentelijke riolering (Ankerkade 11). Met dien verstande dat een klein deel van het terrein, namelijk de strook tussen gebouw I t/m III en de erfgrans met Ankerkade 21 (SRS Zuid) via een separate rioleringstreng op de obas (met bijbehorende controleput) van SES afwatert, op een rioleringstreng van SRS om dan op de gemeentelijke riolering geloosd te worden. Ten opzichte van de vigerende situatie wordt een deel van de doorzet aan afvalstoffen van 75.000 ton, die nu vergund is, in de aanvraag van SRS Zuid opgenomen. De momenteel ingenomen geluidproductie door de inrichting van SES wordt ingedeeld naar de uitgevoerde activiteiten en doorzet. Dit leidt tot verdeling van de geluidsruijme over de twee nieuwe inrichtingen. Er is dan ook sprake van twee inrichtingen in de zin van artikel 1.1 van de Wm waarbij de op te richten inrichting van SRS in de plaats komt van het tegelijkertijd in te trekken terreindeel uit de vigerende omgevingsvergunning van SES.

2.4. Bevoegd gezag

De inrichting is genoemd in categorie 28.4 en daarvan diverse subcategorieën van bijlage 1 van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Verder bevat de inrichting één of meerdere gpbv-installaties, althans vallen de activiteiten binnen de inrichting onder een in de richtlijn genoemde categorie (IPPC-richtlijn afvalverwerking 5.1: opslag gevaarlijke afvalstoffen voorafgaande aan verwijdering elders). Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de integrale omgevingsvergunning.

2.5. Ontvankelijkheid en opschorting procedure

Artikel 2.8 van de Wabo biedt de grondslag voor een geharmoniseerde regeling van de indieningsvereisten. Dit betreft de gegevens en bescheiden die bij een aanvraag om een omgevingsvergunning moeten worden overlegd om tot een ontvankelijke aanvraag te komen. De regeling is uitgewerkt in paragraaf 4.2 van het Bor, met een nadere uitwerking in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor).

Na ontvangst van de aanvraag hebben wij deze aan de hand van de Mor getoetst op ontvankelijkheid. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteit op de fysieke leefomgeving. De aanvraag is dan ook ontvankelijk en in behandeling genomen.

2.6. Procedure en zienswijzen

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet hierop zijn wij niet verplicht om van de aanvraag kennis te geven in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op andere geschikte wijze (publicatie in provinciaal digitaal blad op www.limburg.nl).

Het ontwerp van dit besluit en de vergunningsaanvraag hebben bij ons en binnen het gemeentehuis van Maastricht van 27 juli tot en met 6 september 2011 ter inzage gelegen. Binnen die termijn kon een ieder mondeling of schriftelijk zienswijzen inbrengen over ons ontwerpbesluit.

Op 6 september 2011 hebben wij schriftelijke zienswijzen ontvangen van Sita Recycling Services Nederland BV (aanvraagster).

De zienswijzen kunnen als volgt weergegeven te worden (waarin Sita zich tot ons richt):

“Voorschrift 2.9;

In dit voorschrift stelt u een maximum aan de doorzet per jaar en de opslag op enig moment, en verwijst daarbij naar tabel 1, pagina 4 van de bijlage “bedrijfsactiviteiten. Deze bedenking heeft betrekking op de maximale doorzet per jaar. De hoeveelheden die benoemd in deze tabel zijn inschattingen op basis van de situatie zoals die nu is. In de aanvraag is duidelijk aangegeven dat het hier om geschatte hoeveelheden gaat. In de toekomst kan de markt veranderen waardoor het aanbod kan wijzigen. Door het toevoegen van de laatste zin, “Voor de in die tabel”, wordt de flexibiliteit van SITA ernstig beperkt.

SITA heeft geen enkel bezwaar tegen een maximale doorzet per jaar, maar verzoekt u een maximale jaar doorzet per hoofdgroep op te nemen in plaats van per deelstroom. Dit kan eenvoudig door een sommatie van de deelstromen die zijn benoemd onder hoofdstroom.

Voorschrift 2.13; Ontheffing art. 10.37, lid 2

Een ontheffing om afvalstoffen terug te geven aan een niet vergunninghouder verzet zich niet met een doelmatig beheer van afvalstoffen. Immers zoals wij in de aanvraag al hebben aangegeven kan bevoegd gezag, zoals al in acceptatieprocedure vereist is voor een weigering van de afvalstoffen, een voorschrift opnemen waarin van dergelijke situaties melding gemaakt moet worden.

Het uitvoeren van een strikte vooracceptatie procedure om een geweigerde partij te voorkomen, staat hier in zijn geheel los van.

Immers een ontdoener kan andere afvalstoffen, danwel afvalstof met geheel andere samenstelling, aanbieden dan hij in de vooracceptatie heeft aangegeven en door ons is beoordeeld. Dergelijke informatie kan bijvoorbeeld pas blijken nadat een analyse van de fysiek aangeboden partij binnen de inrichting heeft plaatsgevonden; denk bijvoorbeeld aan een pcb-analyse in olie. Ingenomen afvalstoffen, verpakt of in bulk worden immers op het terrein van de ontdoener niet verzegeld; de afvalstof komt vrij in of tijdens zijn procesvoering en wordt op het laatste moment afgevoerd. In geval er dus een verstoring van diens proces of gebruikte hulpstoffen optrad kan er een andere samenstelling van het afval verkregen worden.

Dat verschil, soms op het zeer lage niveau van ppm's, zoals bijvoorbeeld bij kwik of pcb's, zal dan pas bij een fysieke analytische controle op onze inrichting kunnen blijken. Het uitvoeren van een controle bij het 'aan boord van het innamevoertuig' plaatsen, berust op eenvoudige visuele controle of sneltesten die dergelijke afwijkingen niet noodzakelijkerwijs aan het licht kunnen brengen. Immers een chauffeur beschikt niet over de daartoe benodigde uitgebreide analyse apparatuur; dat wordt uitbesteed aan externe (gecertificeerde) laboratoria.

Een dergelijke afwijking kan er voor zorgen dat het afzetkanaal de afvalstof niet wil of kan accepteren op grond van zijn vergunning. In de vooracceptatie procedure is aandacht besteed aan de stappen die worden ondernomen bij een partij die niet voldoet. In onze algemene leveringsvoorwaarden is een artikel hierover opgesteld en de levercondities van het afval zijn omschreven in de offerte die de klant krijgt. Voor de afhandeling van deze situatie is intern de ICF-procedure opgesteld. Met de ontdoener wordt door ons contact opgenomen om de afwijking te melden en tevens wordt daarbij naar een alternatief voor de afzet bij een vergunninghouder gezocht. Er is een aantal mogelijkheden. Er is geen alternatief mogelijk (partij is fysiek niet te verwerken in een installatie door aanwezigheid van bijvoorbeeld brokken/staal/aggregatie-toestand etc.) of de samenstelling van de afvalstof is van dien aard dat dit niet door andere vergunning-houders geaccepteerd kan worden, bijvoorbeeld licht radio actief materiaal, explosieven, etc. In dergelijke gevallen is er geen oplossing mogelijk. Of er is een andere afzet of verwerking mogelijk en wordt de verdere administratieve afhandeling (acceptatievoorwaarden, condities, mogelijk ander afvalstroomnummer en kosten) met de ontdoener besproken. In geval de ontdoener dan evenwel niet akkoord wil gaan, waarbij de kosten een aspect kan zijn, kan het zijn dat hij deze geretourneerd wil hebben, danwel treedt een impasse op en kunnen de afvalstoffen door ons niet verwerkt worden noch teruggeleverd worden.

U stelt "dat wij de tarieven naar eigen inzicht zouden kunnen bijstellen", maar daarmee is het probleem nog niet opgelost, immers uiteindelijk moet de factuur door de ontdoener worden voldaan. Hetgeen bij een geschil niet zal gescheiden en bij een civielrechtelijke procedure is de instemming met het geboden alternatief doorslaggevend. In geval de samenstelling in strijd is met onze eigen voorschriften uit uw beschikking kunnen wij dit niet ongedaan maken. In tegenstelling tot hetgeen u in uw toelichting aangeeft, gaan wij daarbij een discussie over de kosten met de ontdoener niet uit de weg, maar indien ontdoener niet instemt met geboden alternatieven rest niets anders dan een stroom door ons te moeten weigeren. Daarbij treedt de situatie die u omschrijft als "...de kans zeer klein dat een partij moet worden geweigerd...". Het zijn net dergelijke (zeer beperkte voorkomende) situaties waartoe een ontheffing wordt aangevraagd.

In kader van een doelmatig beheer hebben wij al aangegeven dat een voorschrift in de vergunning met de verplichting om dit te melden, overeenkomstig de eis die er nu al in de acceptatie procedure ligt voor afwijkende partijen, ervoor zorg draagt dat bij teruggave van afvalstoffen aan een niet vergunninghouder zicht op de afhandeling blijft behouden voor bevoegd gezag. Met een dergelijke melding is geborgd dat de ontdoener weet dat deze partij aan bevoegd gezag gemeld moet worden en diens handhaver mogelijk nader contact hierover opneemt.

Een dergelijke methodiek van meldingen wordt immers ook al in kader van export van afvalstoffen (EVOA) gebruikt. Uw bezorgdheid dat 'een afvalstof uit het zicht verdwijnt' is dan ook niet aan de orde. Een mogelijk uitgevoerde melding aan het LMA kan eveneens worden teruggedraaid.

Wij zijn van mening dat bevoegd gezag over mogelijkheden beschikt om bij een geweigerde en te retourneren partij aan een niet vergunninghouder, een doelmatig beheer van afvalstoffen kan voeren. Ondermeer door het opnemen een voorschrift tot het melden van dergelijke gevallen. Wij verzoeken u om alsnog de ontheffing daartoe te verlenen.

Voorschrift 2.21;

In dit voorschrift stelt u een maximum aan het de be- en verwerking van afvalstoffen zoals die benoemd is in tabel 1, pagina 4 van de bijlage "bedrijfsactiviteiten, afvalstoffen. De hoeveelheden die benoemd zijn in deze tabel zijn inschattingen op basis van de situatie zoals die nu is. In de aanvraag is duidelijk aangegeven dat het hier om geschatte hoeveelheden gaat. In de toekomst kan de markt veranderen waardoor het aanbod kan wijzigen. Door het toevoegen van de laatste zin, "Voor de in die tabel", wordt de flexibiliteit van SITA ernstig beperkt.

SITA heeft geen enkel bezwaar tegen een maximale be- en verwerkingscapaciteit per jaar, maar verzoekt u een maximale bewerkingscapaciteit per hoofdgroep op te nemen in plaats van per deelstroom. Dit kan eenvoudig door een sommatie van de deelstromen die zijn benoemd onder hoofdstroom.

Voorschrift 2.23;

In dit voorschrift is niet duidelijk is welke verontreinigingsparameters worden bedoeld en welke concentratiegrenzen van toepassing zijn.

SITA verzoekt u de laatste zin, "uitsluitend partijen..... worden samengevoegd", graag wijzigen in: Uitsluitend partijen van dezelfde afvalcategorie mogen worden samengevoegd, conform de AO/IC.

Voorschrift 3.5;

In dit voorschrift wordt de eis gesteld dat het afvalwater van bepaalde plaatsen via een NEN 858-1 gecertificeerde OBAS moet worden geleid. In voorschrift 3.8 en 3.9 stelt u ook voorwaarden aan de OBAS zoals die aanwezig zijn of nieuw geplaatst worden. Alleen wordt hier verwezen naar de NEN 1825-1:2004 en de NEN-EN 1825-2:2002.

SITA verzoekt u de een deel van de eerste zin te schrappen en te wijzigen in: "Afvalwater afkomstig van de wasplaats en de overige vloeistofdichte (betonnen) vloeren binnen de inrichting dient, voordat vermenging met afvalwater uit andere ruimten plaatsvindt, door een olie-slib afscheider te worden geleid."

Voorschrift 4.13;

In de concept ontwerpbeschikking stond de zin, "Slechts als de sorteerhal wordt voorzien van een vloeistofdichte vloer mag er aldaar ook niet droog stortgoed worden op-, overgeslagen en uitgesorteerd." Deze is de ontwerpbeschikking komen te vervallen.

SITA verzoekt u deze zin weer opnemen in het dit voorschrift.

Voorschrift 5.3 & 5.9 & 5.10;

In deze voorschriften verwijst u onder andere naar voorschrift 3.5.1 van de PGS 15. Dit artikel heeft betrekking op bliksembeveiliging. In het Erratum PGS 15 d.d. 3 april 2008 kunt u lezen dat voorschrift 3.5.1 van PGS 15 is vervallen.

SITA verzoekt u om de voorschriften hierop aan te passen.

Voorschrift 7.3;

In dit voorschrift verplicht u SITA bepaalde afvalstoffen in pandig, dan wel in gesloten containers te worden op- en overgeslagen. Deze bedenking heeft alleen betrekking op het huishoudelijke afval. Huishoudelijk afval is een stroom die regulier binnenkomt, deze wordt gestort op de vloer in de hal, overgezet in containers en in afwachting van (af) transport tijdelijk op een vloeistofdichte vloer (buiten) geplaatst. Deze containers zijn dan niet afgesloten.

Wij vermoeden dat de reden dat u huishoudelijk afval in dit voorschrift noemt, mogelijke geurhinder is. In bijlage 5 van aanvraag is opgenomen hoe geuroverlast wordt voorkomen. Uit ervaring weten we dat relatief korte buitenopslag van HHA in open lucht in containers geen significante invloed heeft op geurbelasting van de inrichting.

Daarnaast spelen nog andere bezwaren. De totale voorraad huishoudelijke afvalstoffen binnen in de hal laten liggen is logistiek gezien geen optie, daarvoor ontbreekt de ruimte en zou SITA hinderen in een goede bedrijfsvoering. Daarnaast geeft een dergelijke voorraad afvalstoffen een extra risico met betrekking tot brandgevaar.

SITA verzoekt om de stroom huishoudelijke afval uit dit voorschrift te schrappen.”

Reactie zienswijzen

Onze reactie op de zienswijze is als volgt:

Voorschrift 2.9

Wij hebben voorschrift 2.9 conform zienswijze van aanvraagster gewijzigd, daar dit milieuhygiënisch verantwoord is. De gevolgen voor het milieu wijzigen niet.

Voorschrift 2.13; Ontheffing art. 10.37, lid 2

De Wet milieubeheer kent het begrip ‘accepteren van afvalstoffen’ niet. Het Besluit omgevingsrecht kent het begrip echter wel en het is ook een normaal begrip in de dagelijks praktijk van afvalverwerking. Het begrip ‘accepteren’ verschilt wezenlijk van het begrip ‘afgeven aan’.

Het wettelijk kader spreekt onder meer van afgeven van afvalstoffen. Bij afgeven ontdoet de houder zich van afvalstoffen en gaat het houderschap van die afvalstoffen over op de ontvanger. In de praktijk kan het gebeuren dat er wel afgifte heeft plaatsgevonden van de afvalstoffen, omdat een feitelijke/fysieke overdracht heeft plaatsgevonden, maar nog geen acceptatie. Dit is bijvoorbeeld het geval als de afvalstoffen zich op het terrein van de inzamelaar of verwerker bevinden en er nog analyses moeten worden uitgevoerd. Van belang hierbij is, dat als inzamelaar of verwerker de afvalstoffen uiteindelijk niet accepteert, hij wél de houder van de afvalstoffen blijft, omdat de afvalstoffen zich in zijn inzamelmiddel of op zijn terrein bevinden. De houder dient vervolgens zorg te dragen voor een verantwoord beheer van deze afvalstoffen. Afgeven van de afvalstoffen mag dan alleen plaatsvinden aan een persoon die daar krachtens artikel 10.37 van de Wet milieubeheer toe bevoegd is. Een (primaire) ontdoener van afvalstoffen is dat niet. Zoals eerder is aangegeven, is de inzamelaar of verwerker de houder van afvalstoffen geworden op het moment dat de afvalstoffen door de laatste houder zijn afgegeven en zich respectievelijk bevinden in het inzamelmiddel dan wel op het terrein van de verwerker. De kans bestaat dat na deze afgifte blijkt dat de aard en/of samenstelling van de afvalstoffen niet overeenkomt met de eerder opgegeven specificaties en dat de verwerker de afgegeven afvalstoffen daarom niet kan of mag verwerken.

De betreffende afvalstoffen mogen dan alleen aan de laatste ontdoener worden terug geleverd als die ontdoener krachtens artikel 10.37 van de Wet milieubeheer bevoegd is om afvalstoffen in ontvangst te nemen. Is de laatste ontdoener krachtens artikel 10.37 Wet milieubeheer niet bevoegd om de afvalstoffen terug te nemen, dan moet de verwerker voor de afvalstoffen waarvan hij houder is, maar ze niet kan of mag verwerken, dus een andere verwerker inschakelen die bevoegd is om de afvalstoffen te ontvangen. Artikel 10.63 van de Wet milieubeheer geeft ons, zoals desgevraagd door SRS, de bevoegdheid om ontheffing van artikel 10.37 te verlenen, indien het doelmatig beheer van afvalstoffen zich daartegen niet verzet. Met een ontheffing op basis van artikel 10.63 Wet milieubeheer kan een partij afvalstoffen die niet aan de specificaties voldoet, door de verwerker of inzamelaar worden teruggegeven aan de laatste aanbieder. Gelet op het hiervoor staande en de mogelijk daaruit voortvloeiende (extra) kosten, is het voor de inzamelaar en verwerker van belang om in de vooracceptatieprocedure aandacht te besteden aan het hiervoor staande. Als een ontdoener onjuiste gegevens op de begeleidingsbrief vermeld, wordt daarmee overigens artikel 10.39 van de Wet milieubeheer overtreden.

Zoals hierboven reeds is gesteld, kunnen wij in bijzondere gevallen een ontheffing verlenen van artikel 10.37 Wm. Een ontheffing mag slechts worden verleend indien het te beschermen belang, te weten het doelmatig beheer van afvalstoffen en het belang van de bescherming van het milieu, zich hier niet tegen verzet. Het gaat hierbij om niet op voorhand aan te geven uitzonderingsituaties waarbij volledige toepassing van de afvalstoffenregelgeving niet volledig gerechtvaardigd zou zijn, en niet op een op voorhand generieke vrijstelling. De ontheffing is niet bedoeld om een discussie over extra te maken kosten en mogelijk te ontstane civielrechtelijke procedures uit de weg te gaan. De kosten zullen uiteindelijk toch door de primaire ontdoener moeten worden gemaakt voor het afvoeren van de betreffende afvalstoffen naar een erkende afvalverwerker, ook als de primaire ontdoener de afvalstoffen geretourneerd zou krijgen van SRS. In hoofdstuk 16 van het LAP staat ook uitdrukkelijk vermeld dat in verband met de extra kosten het in het belang van de afvalverwerker is om in de vooracceptatieprocedure aandacht te besteden welke stappen zullen worden ondernomen indien een partij afvalstoffen niet voldoet aan de specificaties zoals vermeld in de vooracceptatie. SRS kan in de leverings/ ontvangstvoorwaarden opnemen hoe om te gaan met kosten e.d. als de afvalstof niet overeenstemt met hetgeen is afgesproken. Zo weet een primaire ontdoener op voorhand waar die aan toe is en hiermee accepteert die ook mogelijke verantwoordelijkheid voor extra kosten voor het beheer van niet door SRS te accepteren afvalstoffen.

Daarnaast heeft een primaire ontdoener (artikel 10.38 Wm) een registratieplicht m.b.t. de afvalstoffen die worden afgevoerd naar een erkende verwerker krachtens artikel 10.37 Wm. Een primaire ontdoener valt niet onder artikel 10.40 Wm en hoeft een geretourneerde partij afvalstoffen niet te melden aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. Deze partij zal daardoor uit het zicht verdwijnen. Indien de primaire ontdoener de kosten voor de juiste verwerking van de bij SRS geweigerde afvalstoffen te hoog vindt, is de kans groot dat deze afvalstoffen uit het zicht verdwijnen zodra de afvalstoffen daadwerkelijk worden geretourneerd naar de primaire ontdoener. Dit past niet in het beeld van een doelmatige verwerking van afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 10.63 Wm. Het is overigens evenmin de bedoeling om het toezicht op geretourneerde afvalstoffen onnodig bij ons te gaan neerleggen. Het is de verantwoordelijkheid van de houder van de afvalstoffen om deze af te geven aan een (rechts)persoon die daartoe op basis van artikel 10.37, lid 2 van de Wm bevoegd is, zondig op kosten van de primaire ontdoener.

Wij blijven gelet op het vorenstaande bij ons standpunt dat geen ontheffing wordt verleend voor het retourneren van een partij afvalstoffen die tijdens de ingangscntrole, de feitelijke acceptatie, niet aan de voorwaarden voldoet en geweigerd dient te worden. Deze partij dient door SRS te worden afgevoerd naar een erkende verwerker. Sita kan immers niet garanderen dat de door haar geretourneerde afvalstof aan een ontdoener doelmatig wordt beheerd.

Voorschrift 2.21

Wij hebben voorschrift 2.9 conform zienswijze van aanvrager gewijzigd, daar dit milieuhygiënisch verantwoord is. De gevolgen voor het milieu wijzigen niet.

Voorschrift 2.23

Wij hebben het voorschrift in die zin gewijzigd dat er een voorbeeld middels een voetnoot is toegevoegd om een voorbeeld te geven wat wij met dezelfde verontreinigingsparameters bedoelen. Het voorstel van aanvrager kan in ieder geval niet gehonoreerd worden daar dat zou toestaan om bijvoorbeeld partijen grond die tot dezelfde Euralcategorie behoren maar verschillende verontreinigingen hebben en ook anderszins gereinigd/bewerkt moeten worden om ze wederom nuttig te kunnen toepassen, te mogen samenvoegen. Het voorschrift is overigens gebaseerd op de definitie van mengen in LAP 2. Indien aanvrager deze definitie niet duidelijk genoeg vindt, dient ze zich tot de makers van het LAP 2 te wenden.

Voorschrift 3.5

Wij hebben het voorschrift conform zienswijze van aanvrager gewijzigd, aangezien we in de voorschriften 3.8 en 3.9 de deugdelijke werking van de slibvangput en vetafscheider afdoende gereguleerd hebben.

Voorschrift 4.13

De door aanvrager gewenste tekst is toegevoegd aan het voorschrift. Indien de vloer namelijk is voorzien van een vloeistofdichte vloer mag aldaar ook niet droog stortgoed worden op- en overgeslagen en uitgesorteerd worden.

Voorschrift 5.3 , 5.9 & 5.10;

Op basis van Erratum PGS 15 d.d. 3 april 2008 is voorschrift 3.5.1 van PGS 15 inderdaad vervallen.

Toelichting bij deze wijziging:

Bliksembeveiliging komt via de Arbeidsomstandighedenregelgeving alleen aan de orde bij explosieveiligheid. Bij PGS 15 opslagen, met inachtneming van de beheersmaatregelen, is in het ongunstigste geval sprake van zone 2 voor gasexplosiegevaar. In een dergelijke zone is bliksem als ontstekingsbron onwaarschijnlijk. Op basis hiervan is een apart voorschrift ten aanzien van bliksembeveiliging in de PGS 15 niet noodzakelijk.

Ook vanuit het bouwwerk gezien, door het toepassen van onbrandbare materialen (voorschrift 3.2.4.4), is er geen directe aanleiding voor een specifieke eis. Wel kan, middels een PvE/BdB, om brandbeveiligingsinstallaties te beschermen tegen overspanningbeveiliging e.d. er redenen zijn voor het aanbrengen van een bliksembeveiliging.

Vanuit milieuwetgeving en bijbehorende jurisprudentie gezien, is bliksembeveiliging *op de opslag zelf* niet in alle gevallen noodzakelijk. De noodzaak bliksembeveiliging aan te brengen is onder meer afhankelijk van de kans op blikseminslag op het gebouw waar de opslag zich bevindt. Er moet dus binnen de inrichting worden bekeken welke plaats het meest geschikt is om bliksembeveiliging aan te brengen.

Wij hebben de voorschriften in dit besluit dan ook aangepast op de wijziging die in PGS 15 is doorgevoerd.

Voorschrift 7.3

Wij hebben naar aanleiding van de zienswijze op dit punt een voorschrift 7.4 aan dit besluit toegevoegd, hetgeen aanvrager de mogelijkheid biedt om huishoudelijk afval buiten te mogen opslaan in open containers, tenzij deze opslag maximaal 72 uur duurt. Een korte opslag van huishoudelijk afval in open containers zal immers niet van invloed zijn op de geurbelasting van de inrichting, aldus aanvrager.

Ambtshalve wijziging

Onder het kopje brandbestrijding na voorschrift 5.4, bladzijde 39 van het ontwerp van dit besluit is een stuk tekst opgenomen. Onduidelijk is het voor vergunningaanvrager of dat nu een daadwerkelijk voorschrift is.

Per abuis is in het ontwerp van dit besluit geen nummer gekoppeld aan dit voorschrift. In dit besluit is dit aangepast en hebben de daarop volgende voorschriften een andere nummering gekregen.

2.7. Adviezen, aanwijzing minister, verklaring van geen bedenkingen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag ter advies aan de volgende instanties/bestuursorganen gezonden:

- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Maastricht;
- Waterschap Roer en Overmaas te Sittard.

Naar aanleiding van de aanvraag hebben wij op 8 juli 2011 een advies ontvangen van de waterkwaliteitsbeheerder, het Waterschap Roer en Overmaas. Het advies staat hieronder samengevat weergegeven.

Beste beschikbare technieken

Op grond van het bepaalde in artikel 2.14 lid 1 sub c onder 1° van de Wabo, worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het oppervlaktewaterlichaam, aan de vergunning voorschriften verbonden die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de lozing voor het oppervlaktewaterlichaam kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat in het bedrijf ten minste de voor het bedrijf in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Het bedrijfsafvalwater kan olie/vetresten bevatten en dus potentieel verontreinigd zijn. Uit de huidige wet- en regelgeving (zoals het Activiteitenbesluit) blijkt dat voor soortgelijke lozingen een NEN 858-1 gecertificeerde olie-slibafscheider als beste beschikbare techniek wordt beschouwd. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2.14 lid 1 sub c onder 1° van de Wabo.

De aangevraagde lozing, de toe te passen technieken en de geadviseerde voorschriften zoals vermeld in dit advies zijn van zodanige aard dat de doelmatige werking van de rwzi Maastricht-Limmel in voldoende mate worden beschermd.

Als gevolg van de in de aanvraag vermelde activiteit zijn geen negatieve effecten op de rwzi Maastricht-Limmel te verwachten indien bovenstaande advies in acht wordt genomen. Hierbij gaat het waterschap er vanuit dat de voorschriften die normalerwijs standaard in de omgevingsvergunning worden opgenomen ter bescherming van de riolering (normen voor zuurgraad, sulfaat en temperatuur) reeds in de omgevingsvergunning zijn opgenomen.

Middels de in dit besluit opgenomen voorschriften wordt gehoor gegeven aan het advies van het waterschap.

2.8. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet BIBOB)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkinggrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 15 maart 2011 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Tegelijkertijd is de (gewijzigde) beleidslijn Bibob Provincie Limburg van 30 juni 2009 ingetrokken. Op basis van de nieuwe beleidslijn worden bedrijven in de hieronder genoemde gevallen gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Toepassing Wet Bibob

In het kader van vergunningverlening passen Gedeputeerde Staten van Limburg de Wet Bibob toe op aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht, voor zover de aanvraag geheel of gedeeltelijk strekt tot het uitvoeren van de volgende activiteiten:

- het bouwen van een bouwwerk als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, indien de bouwkosten van het betreffende bouwwerk volgens de tarieventabel behorende bij de Legesverordening provincie Limburg 2010 € 250.000,= bedragen of meer;
- het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 1°, van de Wabo;
- het veranderen van een inrichting of van de werking daarvan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 2° of 3° van de Wabo en overeenkomstig artikel 2.6, eerste lid, van die wet door Gedeputeerde Staten wordt bepaald dat een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot die verandering en het in werking hebben van de betrokken inrichting na die verandering.

Gedeputeerde Staten kunnen toepassing van de Wet Bibob binnen bovengenoemd toepassingsgebied achterwege laten indien:

- een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht, die wordt gedreven door een overheidsdienst;

- een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht kan worden onderscheiden in meerdere deelinrichtingen, die (deels) door verschillende (rechts)personen worden gedreven (deeldrijvers) en de aanvraag om een omgevingsvergunning niet (mede) betrekking heeft op een deelinrichting, waarbij daadwerkelijk sprake is van werkzaamheden als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht;
- onmiskenbaar duidelijk is dat er geen Bibob-screening nodig is omdat dit geen nieuwe informatie op zal leveren ten opzichte van de informatie die al bij Gedeputeerde Staten bekend is. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als met zekerheid bekend is hoe de bedrijfsstructuur en financiering van een bedrijf in elkaar steekt en wie de drijver van de inrichting zal zijn.

Het bovengenoemde toepassingsgebied sluit overigens uitdrukkelijk niet uit dat met betrekking tot een inrichting, niet zijnde een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht, en/of in een andere situatie als hiervoor aangehaald onder a t/m c, wordt besloten tot toepassing van de Wet Bibob. Tot zodanige toepassing van de Wet Bibob kan onder meer aanleiding bestaan op basis van handhavinginformatie of indicaties die de vergunningverlener krijgt bij de (concept)aanvraag om een omgevingsvergunning. Daarnaast zal in principe in alle gevallen waarin de Officier van Justitie ingevolge artikel 26 van de Wet Bibob een zogenaamde tip geeft om in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning een advies aan Bureau Bibob te vragen, toepassing worden gegeven aan de voornoemde wet.

Afweging

Wij hebben, in het kader van de Wet Bibob, de aangeleverde stukken met betrekking tot de bedrijfsvoering en de financiering getoetst. Naar aanleiding van deze toets zien wij geen aanleiding tot verdere stappen.

2.9. Besluit milieueffectrapportage 1999 (Besluit mer)

mer-beoordelingsplicht

De voorgenomen activiteit komt noch voor in Bijlage C noch in bijlage D van het Besluit mer. De activiteit is derhalve noch mer-plichtig noch mer-beoordelingsplichtig. Er worden overigens evenmin in lijst C en D genoemde drempelhoeveelheden overschreden binnen de inrichting. De activiteiten binnen de inrichting komen op één activiteit na niet voor in de genoemde activiteiten in de Bijlage bij het Besluit mer.

Een van de voorgenomen activiteiten, de opslag van schroot, staat genoemd in categorie 18.8 van onderdeel D van het Besluit mer. Voor deze categorie is een drempelwaarde opgenomen van 10.000 ton opslagcapaciteit, waarbij een mer-beoordelingsplicht aan de orde is. De opslagcapaciteit voor schroot is binnen de inrichting erg beperkt (maximaal 800 ton) en brengt in ieder geval geen milieugevolgen met zich mee die een mer-beoordeling zouden verlangen. Een mer-beoordelingsplicht is daarom niet aan de orde.

2.10. European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en de verwijderingsroutes voor afval te rapporteren aan de overheid.

Vanaf 2010 (verslagjaar 2009) is er sprake van één geïntegreerd (en vereenvoudigd) milieuverslag.

Op 11 juni 2009 (Staatscourant 2009 nr. 105) is de wetgeving "Uitvoeringsregeling EG-verordening PRTR en PRTR-protocol" aangepast. De rapportageverplichtingen zijn vooral van belang voor de emissies naar lucht en water en de hoeveelheden en verwijderingsroutes van de in de inrichting SRS geproduceerde hoeveelheden afvalstoffen.

De activiteiten van SRS vallen onder de richtlijn en de uitvoeringsregeling. SRS heeft de afgelopen jaren niet de benodigde overheidsverslagen ingediend, daar zij nog opgericht moet worden (voorheen geïntegreerd bij SES).

3. OVERWEGINGEN EN TOETSINGEN

3.1. Milieu

3.1.1. Algemeen

De aanvraag heeft betrekking op het oprichten en in werking hebben van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, lid 1 aanhef en onder e van de Wabo. De Wabo omschrijft in artikel 2.14 het milieuhygiënische toetsingskader van de aanvraag. Een toetsing aan deze aspecten heeft in dit besluit plaatsgevonden.

Toetsing oprichten, veranderen of revisie

Gelet op artikel 2.14, lid 1 onder a hebben wij de volgende aspecten betrokken bij de beslissing op de aanvraag:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien de technische kenmerken en de geografische ligging daarvan;
- de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting of het mijnbouwwerk voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Wij beperken ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

3.1.1.1 Beste beschikbare technieken

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) aangewezen BBT-documenten.

Voor gpbv-installaties (aangewezen in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van de in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) opgenomen informatiebronnen. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Uit de jurisprudentie blijkt dat wij ook de eindconcept-BREF's en BREF's, die nog niet zijn opgenomen in tabel 1, bij de besluitvorming behoren te betrekken. Deze moeten worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd.

Beoordeling

De aangevraagde activiteiten worden genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn en wel in categorie 5.1. De aangevraagde installaties betreffen wel gpbv-installaties . Voor deze installaties zijn in principe de volgende BREF's beschikbaar.

BREF Afvalbehandeling	BREF Koelsystemen
BREF Afvalverbranding	BREF Op- en overslag bulkgoederen
	BREF Energie-efficiëntie

Aan deze BREF's is, voor zover ze technieken/activiteiten beschrijven die daadwerkelijk binnen de inrichting plaats vinden, getoetst. Voorts hebben wij aan de hand van bestaande literatuur, de in de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) genoemde Nederlandse informatiedocumenten (NeR, NRB, PGS) en kennis van de aangevraagde activiteiten bij het verlenen van de vergunning BBT voorgeschreven. Hieronder volgt een weergave van de toets aan de afvalbranche gerelateerde BREF Afvalbehandeling.

BREF Afvalbehandeling met BBT's	Binnen inrichting aanwezig	Waar vermeld
Milieuzorgsysteem	ja	Paragraaf 8 OLO-aanvraagformulier
A & V- en AO/IC-beleid	ja	Paragraaf 3.1.2. van dit besluit en Bijlage bij de aanvraag
Emissies naar de lucht	ja	Paragraaf 3.1.10 en Bijlage in de aanvraag
Emissies naar water	ja	Paragraaf 3.1.3 en Bijlage in de aanvraag
Bodembescherming	ja	Paragraaf 3.1.4 en Bijlage in de aanvraag
Preventie	ja	Paragraaf 3.1.2. van dit besluit en Bijlage in de aanvraag
Veiligheid	ja	Paragraaf 3.1.6 en Bijlage in de aanvraag
Specifieke be-/verwerkingstechnieken - minimumstandaarden	ja	Paragraaf 3.1.2. van dit besluit

Met betrekking tot de aspecten voor de bepaling van de BBT als genoemd in het Bor merken wij het volgende op:

Toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken.

Het gaat binnen de inrichting om de opslag, overslag en het sorteren van afvalstoffen. Bij de toegepaste technieken komen geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen hetzij verder in de afvalverwijderingsketen gebracht, hetzij omgezet tot secundaire grondstoffen.

Toepassing van minder gevaarlijke stoffen.

Er worden in het proces - op enkele beperkte hoeveelheden hulpstoffen na - geen gevaarlijke stoffen toegepast. Er worden wel van buiten de inrichting afkomstige gevaarlijke afvalstoffen van derden voor de verdere verwerking opgeboukt.

Ontwikkeling van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen.

Binnen de inrichting worden geen stoffen uitgestoten en gebruikt. De afvalstoffen worden van derden buiten de inrichting geaccepteerd. Om deze afvalstoffen beter te kunnen inzetten voor hergebruik houdt aanvrager de ontwikkelingen in het oog en zal die in de toekomst - rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van de maatregelen - zo mogelijk toepassen.

Vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan.

Binnen de inrichting worden voor het opslaan en sorteren van binnenkomende afvalstoffen de thans beste beschikbare technieken toegepast, die ook bij vergelijkbare inrichtingen worden toegepast.

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis.

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis wordt door de milieufunctionaris gesignaleerd en gerapporteerd in het milieulogboek. Dit hebben wij bepaald in het voorschrift met betrekking tot de rapportage, meet- en registratieverplichtingen.

Aard, effecten en omvang van de betrokken emissies.

De aard, effecten en omvang van de emissies zijn in het hierna volgende overwogen in de paragrafen die betrekking hebben op de emissies naar het milieu.

Data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen.

De installaties in de inrichting zijn thans nog niet in bedrijf, daar het een op te richten situatie betreft.

De tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen.

Betere technieken dan aangevraagd, zijn thans niet aan de orde.

Het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie.

Er is geen verbruik van grondstoffen, anders dan de in de aanvraag aangegeven hulpstoffen (brandstoffen voor materieel met name). Ook is er geen watervragend proces, anders dan water nodig voor het sproeien om stofhinder te voorkomen.

Noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken.

De inrichting dient voor de inzameling van afvalstoffen met het oog op vermindering van emissies en het beperken van de gevolgen voor het milieu maatregelen te nemen teneinde de emissies en de risico's voor het milieu tot een minimum te beperken. In de overwegingen met betrekking tot de verschillende milieuthema's komen we hierop terug.

Noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken.

Voor de overwegingen met betrekking tot het voorkomen van ongevallen en beperking van de gevolgen daarvan wordt verwezen naar de overwegingen van paragraaf over Externe Veiligheid. Het gaat binnen de inrichting om de opslag, overslag en het sorteren van afvalstoffen. Bij de toegepaste technieken komen geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen verder voor materiaalhergebruik dan wel nuttige toepassing in de afvalverwijderingsketen gebracht.

3.1.1.2 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

Met het in werking treden van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit) gelden voor veel inrichtingen algemene regels. Het Activiteitenbesluit en de bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

gpbv-installaties

Omdat de aanvraag een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 1.1 van de Wm, is het Activiteitenbesluit niet van toepassing. Omdat ook het Besluit voorzieningen en installaties alsmede het Besluit opslaan in ondergrondse tanks op 1 januari 2008 zijn komen te vervallen moeten voor installaties die tot 1 januari 2008 onder deze algemene regels vielen voorschriften in de vergunning worden opgenomen.

3.1.2. Afvalstoffen

3.1.2.1 Algemeen

Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

3.1.2.2 Primaire ontdoeners van afvalstoffen

Preventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid hiervoor uitgewerkt. Daarnaast geldt de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt 10,2 ton. Ca. 0,2 ton daarvan is gevaarlijk afval. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk en niet gevaarlijk afval ligt beneden de gehanteerde ondergrenzen. Wij hebben daarom in deze vergunning verder geen aandacht besteed aan de preventie van afvalstoffen.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting wel afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Op basis van het gestelde in de aanvraag achten wij het in voorliggende situatie daarom redelijk van vergunninghouder afvalscheiding te verlangen voor wat betreft papier/karton, KGA en overig bedrijfsafval. Aangezien van deze laatste groep de samenstelling niet duidelijk is en er jaarlijks 5 ton van vrijkomt, hebben wij aan de hand van het beleidskader bij het LAP de afvalstromen waarvan scheiding alleszins redelijk is tevens aan SRS in voorschriften opgelegd. Het betreft dan de volgende afvalstromen buiten de hierboven genoemde: folie, overige kunststoffen, houtafval, metalen, steenachtig materiaal en glas.

3.1.2.3 Afvalverwerkende bedrijven

Het doelmatig beheer van afvalstoffen wordt getoetst op basis van het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;

- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiden van afvalstromen. Afvalscheiding maakt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Bijlage 4 bij het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een omgevingsvergunning worden verleend.

Voor de onderhavige aanvraag zijn de volgende sectorplannen in bijlage 4 van het LAP van toepassing:

- Sectorplannen 1 tot en met 12, 16, 28, 29, 33 tot en met 39, 41, 52, 53 en 71.

Uitsluitend opslaan van afvalstoffen

In het LAP is aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen in beginsel vergunning verleend kan worden.

Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

SRS heeft aangevraagd om de volgende afvalstoffen uitsluitend op te slaan:

- Alle genoemde afvalstoffen welke genoemd zijn in de bijlage 'bedrijfsactiviteiten'.

De inrichting van SRS wordt namelijk opgericht om een groot scala aan afvalstoffen te accepteren en deze over te slaan, tijdelijk op te slaan, te sorteren en vervolgens af te voeren naar een vergunninghouder elders. Voor het opslaan van deze afvalstoffen beschikt de aanvrager over de benodigde voorzieningen.

Voor de opslagtermijn van deze afvalstoffen is geen maximum in de aanvraag opgenomen. Binnen de inrichting worden zowel afvalstoffen opgeslagen (asbest) welke verwijderd moeten worden als afvalstoffen welke nuttig toegepast moeten worden buiten de inrichting.

Voor het uitsluitend opslaan van de hierboven vermelde afvalstoffen zijn voorschriften gesteld, gebaseerd op de verwerkingsmogelijkheid buiten de inrichting.

Be-/verwerking van afvalstoffen

Binnen de inrichting worden geen afvalstoffen bewerkt, doch slechts op- en overgeslagen en gesorteerd waarbij gemengde afvalstromen mogelijk grof gesorteerd worden in nuttig toepasbare stromen (hout, metalen, kunststof) en residuen.

Mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Verder is het ongewenst dat in afval gecumuleerde milieugevaarlijke stoffen door wegmenging ongecontroleerd in het milieu verspreid raken. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd. Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en in de vergunning vastgelegd is.

Het mengen van afvalstoffen wordt niet aangevraagd, maar slechts het samenvoegen van vergelijkbare partijen om deze vervolgens weer doelmatig te kunnen afvoeren naar een vergunninghouder elders. Desondanks zullen wij in de vergunningsvoorschriften opnemen dat mengen verboden is.

AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting dat afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het AV-beleid en de AO/IC gevoegd. Daarin is per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zullen vinden. Hierbij is rekening gehouden met de specifieke bedrijfssituatie. Het beschreven AV-beleid en de AO/IC voldoen aan de randvoorwaarden zoals die in het LAP zijn beschreven. Op basis van het gestelde in de aanvraag kunnen wij met dit AV-beleid en de AO/IC instemmen.

Wijzigingen in het AV-beleid en/of de AO/IC moeten schriftelijk aan ons te worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

Registratie

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (Wm 8.14). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van o.a. de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval-)stoffen opgenomen.

Naast de voorschriften voortvloeiend uit het AV-beleid en de AO/IC zijn geen extra registratievoorschriften in de Wm-vergunning opgenomen. Mede gezien de verplichtingen ingevolge de Wet milieubeheer (artikelen 8.14, 10.38 en 10.40) en de verplichtingen ingevolge het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen en de daarbij behorende Regeling, worden voldoende en juiste gegevens geregistreerd om handhaving mogelijk te maken.

Ontheffing artikel 10.37, lid 2, juncto artikel 10.63, lid 3 van de Wet milieubeheer

In de bijlage (AO/IC) bij de aanvraag heeft aanvraagster tevens een verzoek gevoegd om ontheffing te krijgen van hetgeen is vermeld in artikel 10.37 van de Wet milieubeheer, namelijk het afgeven van afvalstoffen aan een vergunninghouder. Afvalstoffen mogen alleen worden afgegeven aan een persoon die krachtens artikel 10.37 van de Wet milieubeheer bevoegd is om die afvalstoffen te ontvangen. Niet geaccepteerde afvalstoffen mogen niet worden teruggegeven (afgegeven) aan de laatste ontdoener, tenzij de laatste ontdoener daartoe bevoegd is omdat voldaan is aan één van de onderdelen van artikel 10.37, tweede lid van de Wet milieubeheer.

Aanvraagster wenst afvalstoffen die niet aan haar acceptatievoorwaarden voldoen of niet be- of verwerkt kunnen worden binnen haar inrichting, dan wel wanneer ontdoener niet akkoord gaat met de tariefstelling, te retourneren aan deze ontdoener.

In zijn algemeenheid is de inzamelaar of verwerker de houder van afvalstoffen geworden op het moment dat de afvalstoffen door de laatste houder zijn afgegeven en zich respectievelijk bevinden in het inzamelmiddel dan wel op het terrein van de verwerker.

De kans bestaat dat na deze afgifte blijkt dat de aard en/of samenstelling van de afvalstoffen niet overeenkomt met de eerder opgegeven specificaties en dat de verwerker de afgegeven afvalstoffen daarom niet kan of mag verwerken. De betreffende afvalstoffen mogen dan alleen aan de laatste ontdoener worden terug geleverd als die ontdoener krachtens artikel 10.37 van de Wet milieubeheer bevoegd is om afvalstoffen in ontvangst te nemen. Is de laatste ontdoener krachtens artikel 10.37 Wet milieubeheer niet bevoegd om de afvalstoffen terug te nemen, dan moet de verwerker voor de afvalstoffen waarvan hij houder is, maar ze niet kan of mag verwerken, dus een andere verwerker inschakelen die bevoegd is om de afvalstoffen te ontvangen. Overigens is dit een wijziging van de tekst over het acceptatiebeleid zoals dat in 'De verwerking verantwoord' was opgenomen.

Uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 september 2009, zaaknummer 200806740/1/M1, is op te maken dat er ruimte was voor een ongewenste uitleg van artikel 10.37 Wet milieubeheer. Nu 'De verwerking verantwoord' niet meer van kracht is en de teksten over het acceptatiebeleid zijn gewijzigd in het tweede LAP, is er geen ruimte meer voor de uitleg zoals deze in bovengenoemde jurisprudentie werd gebezigd. Het verbod om afvalstoffen af te geven blijft van kracht, ook al blijkt tijdens de acceptatieprocedure dat de aard en samenstelling van de afgegeven afvalstoffen, niet overeenkomst met de opgegeven specificaties. Artikel 10.63 van de Wet milieubeheer geeft ons de bevoegdheid om ontheffing van artikel 10.37 te verlenen, indien het doelmatig beheer van afvalstoffen zich daartegen niet verzet. Met een ontheffing op basis van artikel 10.63 Wet milieubeheer kan een partij afvalstoffen die niet aan de specificaties voldoet, door de verwerker of inzamelaar worden teruggegeven aan de laatste aanbieder.

Gelet op het hiervoor staande en de mogelijk daaruit voortvloeiende (extra) kosten, is het voor de inzamelaar en verwerker van belang om in de vooracceptatieprocedure aandacht te besteden aan het hiervoor staande. Als een ontdoener onjuiste gegevens op de begeleidingsbrief vermeld, wordt daarmee overigens artikel 10.39 van de Wet milieubeheer overtreden.

Wij zijn van mening dat bij het uitvoeren van een strikte vooracceptatieprocedure (zoals ook in de omgevingsvergunningsaanvraag is beschreven), waarbij de aanbieder duidelijk is gemaakt dat de aangeboden afvalstoffen in de vooracceptatie overeen moeten komen met de feitelijke acceptatie, de kans zeer klein is dat een partij afvalstoffen moet worden geweigerd. Blijkt dit wel het geval te zijn dan achten wij het vanwege de traceerbaarheid van de afvalstoffen en de zekerheid dat de afvalstoffen op de juiste wijze zullen worden verwerkt van groot belang dat aanvraagster zorg draagt voor de afvoer van de geweigerde afvalstoffen naar een erkende verwerker.

Zonodig kan aanvraagster naar eigen inzichten hierop bijvoorbeeld het tarief aanpassen dat aan de ontdoener wordt doorgerekend vanwege de te maken kosten. Het verlenen van een ontheffing op grond van artikel 10.63 Wm van artikel 10.37 Wm achten wij daarom niet noodzakelijk.

Het verlenen van een ontheffing is bovendien niet bedoeld om een discussie over extra te maken kosten uit de weg te gaan. Deze kosten zullen uiteindelijk toch door de primaire ontdoener moeten worden gemaakt voor het afvoeren van de betreffende afvalstoffen naar een erkende afvalverwerker. In hoofdstuk 16 van het LAP staat ook uitdrukkelijk vermeld dat in verband met de extra kosten het in het belang van de afvalverwerker is om in de vooracceptatieprocedure aandacht te besteden welke stappen zullen worden ondernomen indien een partij afvalstoffen niet voldoet aan de specificaties zoals vermeld in de vooracceptatie.

Een primaire ontdoener heeft (artikel 10.38 Wm) een registratieplicht m.b.t. de afvalstoffen die worden afgevoerd naar een erkende verwerker krachtens artikel 10.37 Wm. Een primaire ontdoener valt niet onder artikel 10.40 Wm en hoeft een geretourneerde partij afvalstoffen niet te melden aan het LMA. Deze partij zal daardoor uit het zicht verdwijnen. Indien de primaire ontdoener de kosten voor de juiste verwerking van de bij Sita geweigerde afvalstoffen te hoog vindt, is de kans groot dat deze afvalstoffen uit het zicht verdwijnen zodra de afvalstoffen daadwerkelijk worden geretourneerd naar de primaire ontdoener. Dit past niet in het beeld van een doelmatige verwerking van afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 10.63 Wm.

Zoals hierboven reeds is overwogen zal er door ons geen ontheffing worden verleend voor het retourneren van een partij afvalstoffen die tijdens de ingangscntrole, de feitelijke acceptatie, niet aan de voorwaarden voldoet en geweigerd dient te worden. Deze partij dient door aanvraagster te worden afgevoerd naar een erkende verwerker, dan wel dient aanvraagster er conform haar acceptatieprocedure zorg voor te dragen dat de desbetreffende partij in het geheel niet wordt geaccepteerd.

3.1.2.4 De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) bepaalt het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval. De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. Daarbij wordt per afvalstof (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld terwijl sommige afvalstoffen (met "c" voor complementair) eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dienen te worden. Deze kunnen zowel gevaarlijk als niet-gevaarlijk zijn. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen die afvalstoffen zoals ze genoemd zijn in de bijlage AOIC bij de vergunningsaanvraag.

3.1.3. Afvalwater

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen die op de gemeentelijke riolering worden geloosd:

- bedrijfsafvalwater; (wasplaats en opslag afvalstoffen in containers te lozen via olie/benzine afscheider);
- bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard;
- niet verontreinigd hemelwater.

Op de lozing van afvalwater op een openbaar riool is de "Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer" van toepassing. In het kader van deze regeling moeten voorschriften opgenomen worden die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool, een zuiveringstechnisch werk of de bij een zodanig openbaar riool of zuiveringstechnisch werk behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het rioolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. Daarnaast dienen voorschriften te worden opgenomen die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam zoveel mogelijk worden beperkt. De genoemde voorschriften zijn in deze vergunning opgenomen.

Ten behoeve van een effectieve handhaving zijn in deze vergunning de bovengenoemde voorschriften aangevuld met een aantal voorschriften met betrekking tot de aanwezigheid van een controleput (aanwezig achter olie/benzine afscheider) en, ter bescherming van het openbaar riool, parameters die bepalend zijn voor de corrosieve eigenschappen van het afvalwater.

De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming tegen verontreiniging door lozing van afvalwater, zijnde een olie/benzine afscheider met slibvanger (BBT).

Beoordeling en conclusie

De in de aanvraag vermelde maatregelen ter voorkoming en beperking van lozing van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen leiden tot een acceptabel lozingsniveau, dat in overeenstemming is met genoemde doelstellingen. Wij achten deze situatie vergunbaar. Aan deze vergunning zijn uitsluitend de voorschriften voortvloeiend uit de "Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer" opgenomen.

3.1.4. Bodem

3.1.4.1 Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de vergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatiebodemonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De vastlegging van de bodemkwaliteit is verricht in het kader van deze oprichtingsvergunning. De nulsituatie is vastgelegd in het door CSO Adviesbureau opgestelde onderzoeksrapport 09B302.R002.RL.LK (Nul situatie onderzoek Locatie Ankerkade 21 te Maastricht) van 14 april 2010. Dit onderzoek kan als nulsituatie dienen.

3.1.4.2 Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). De NRB bevat een systematiek waarmee het bodemrisico van bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

Alleen onder bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. De potentieel bodembedreigende activiteiten zijn door SRS weergegeven in de bijlage 'NRB toetsing inclusief toelichting' bij het ingevulde aanvraagformulier.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald.

Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het bovenstaande rekening gehouden.

Bedrijfsriolering

Ten aanzien van de bedrijfsriolering is er geen beoordeling door SRS gemaakt in de vergunningsaanvraag. Op basis van in het verleden door SES overlegde informatie is gebleken dat de riolering is aangelegd conform CUR/PBV aanbeveling 51. Wij zullen in de voorschriften tevens een inspectieregime conform CUR/PBV 44 aan het riool verbinden zodat hier sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging.

3.1.4.3 Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

3.1.4.4 Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in bodem-/grondwaterbeschermingsgebied. Het gebied (Beatrixhaven) is in het verleden overigens wel als grondwaterbeschermingsgebied aangemerkt. Inmiddels is dit in onze provinciale milieuverordening, tegenwoordig provinciale omgevingsverordening gewijzigd. Dit betekent dat er geen rekening hoeft te worden gehouden met bepalingen over dergelijke gebieden in onze omgevingsverordening.

3.1.5. Energie

Bouwbesluit en energiebesparing

Er zijn verschillende vormen van regelgeving, die het energiegebruik van een gebouw bepalen., waaronder het Bouwbesluit. In de omgevingsvergunning van nieuw te bouwen gebouwen en inrichtingen worden op grond van het Bouwbesluit 2003 eisen gesteld aan het gebruik van energie. Deze eisen gaan vóór andere energie-eisen in het Activiteitenbesluit of de vergunning. Deze laatste zijn aanvullend op de eisen in het Bouwbesluit 2003. Het bouwbesluit geeft twee belangrijke voorschriften voor het gebruik van energie die in de bouwvergunning moeten worden opgenomen, namelijk de thermische isolatie en de energieprestatiecoëfficiënt (Bouwbesluit hoofdstuk 5).

De inrichting gebruikt een beperkte hoeveelheid energie. De hoeveelheden zijn zodanig klein dat de inrichting als niet energie relevant wordt aangemerkt. Dit is in overeenstemming met het landelijke beleid. Conform de ondergrenzen van het Activiteitenbesluit worden inrichtingen met een jaarlijks energieverbruik kleiner dan 75.000 m³ aardgas(equivalent) en tegelijk kleiner dan 200.000 kWh elektriciteit daarin als niet energie relevant bestempeld. In de vergunning zijn daarom geen voorschriften ter bevordering van het zuinig gebruik van energie opgenomen

3.1.6. Externe veiligheid

3.1.6.1 Algemeen kader

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen.

3.1.6.2 PGS richtlijnen voor de opslag en handling van gevaarlijke stoffen en opslag in tanks

Ten behoeve van de opslag van gevaarlijke stoffen zijn richtlijnen opgesteld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd.

Voor de opslag van KGA en olie/smeermiddelen is de PGS 15 opgesteld. Uit de aanvraag blijkt dat de opslag voldoet aan deze PGS dan wel dat er een vergelijkbaar beschermingsniveau wordt bereikt. Dit is in de voorschriften van deze vergunning vastgelegd.

PGS 15 Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen (versie 2005 met 10 errata tussen 2005 en 2008)

Is van toepassing op:

- inpandige of uitpandige opslagen van maximaal 2.500 kg gevaarlijke stoffen;
- inpandige of uitpandige opslagen tussen 2.500 en 10.000 kg gevaarlijke stoffen;
- opslagen voor gevaarlijke stoffen met meer dan 10.000 kg in opslag;
- opslag van (tank)containers geladen met gevaarlijke stoffen;
- opslagen voor gasflessen;
- opslag van gevaarlijke stoffen in brandveiligheidskasten.

3.1.6.3 Gasgestookte verwarmings- en stooktoestellen

In het Bouwbesluit 2003 en de regeling Bouwbesluit 2003 worden eisen gesteld aan gasgestookte verwarmings- en stookinstallaties met een nominaal vermogen groter dan 100 kilowatt. De installaties moeten voldoen aan de NEN 1078 dan wel de NEN 2078. De keuring van deze installaties is geregeld in het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties. Dit geldt ook voor installaties met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt. In dit besluit zijn voorschriften voor deze kleine installaties opgenomen die een veilig functioneren, een optimale verbranding en energiezuinigheid garanderen en daarmee het milieu in voldoende mate beschermen.

3.1.6.4 Brandveiligheid opslagen

Een brand in een grootschalige opslag van brandbare (afval)stoffen houdt verlies van grondstoffen in en kan een verspreiding van fijne roetdeeltjes en ander giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben. Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen. Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralings-effecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding.

Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van een brand.

Overeenkomstig artikel 4.2 van de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het noodzakelijk dat door de vergunninghoudster een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld indien de beheersbaarheid van een brand in het geding is. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en blusvoorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden. Dit brandveiligheidsrapport moet door de brandweer of een andere daartoe aangewezen deskundige beoordeeld zijn.

Voor het opstellen van een brandveiligheidsrapport hanteren wij een ondergrens voor de vuurlast bij opslag van brandbare (afval)stoffen van 300 ton vurenhoutequivalenten (V_{eq}) of bij in pandige opslagen een maximale oppervlakte van het brandcompartiment van 1000 m² (of 3000 m³ in bestaande situaties).

Bij de opslag van brandbare (afval)stoffen van minder dan 300 ton V_{eq} in pandig en/of 300 ton V_{eq} buiten achten wij het opstellen van een brandveiligheidsrapport niet noodzakelijk. Dit geldt, met uitzondering van opslagen van meer dan verpakte 10 ton gevaarlijke stoffen als bedoeld in PGS 15, eveneens voor opslagen die vallen onder de werkingssfeer van een PGS-richtlijn.

In de onderstaande tabel is aangegeven welke brandbare (afval)stoffen binnen de inrichting worden opgeslagen.

Stof	Hoeveelheid	V_{eq}	binnen/buiten	Oppervlakte		
Bedrijfsafval*	1.000 ton	2020 (uitgaande van banden)	beide	-		
groenafval	120 ton	226	beide	-		
C-hout	40 ton	300	beide	-		

* bestaande uit o.a. banden, hout, kunststoffen, textiel, papier, karton of monostromen hiervan.

Bij de aanvraag is een brandveiligheidsrapport gevoegd. Het rapport is op 15 maart 2011 door de brandweer van Zuid-Limburg beoordeeld en goedgekeurd.

Opslagen die vallen onder PGS-richtlijnen

Voor wat betreft de opslag van KGA en olie/smeermiddelen geldt dat deze onder de werkingssfeer van PGS 15 vallen. De op grond hiervan vereiste maatregelen achten wij toereikend om een onverhoopt ontstane brand voldoende beheersbaar te houden en de milieuschade beperkt te houden.

Grote in pandige opslag

Binnen de inrichting is een binnenopslag aanwezig van meer dan 300 ton V_{eq} . Wij achten het dan ook noodzakelijk dat op basis van de rekenmethodiek Beheersbaarheid van brand 2007 (Oranjewoud SAVE) een beoordeling plaatsvindt van de toelaatbare variabele vuurlast en het daarbij vereiste maatregelenpakket. Deze berekening en de beschrijving van het maatregelenpakket maakt onderdeel van het brandveiligheidsrapport.

Uit dit brandveiligheidsrapport blijkt dat de vuurbelasting van de opslagen stoffen binnen de inrichting totaal $4530 \cdot 10^3$ MJ is, onderverdeeld per haldeel in 220, 2000, 2000 en $310 \cdot 10^3$ MJ. Een opslagcompartiment is maximaal 2.000 m².

Grote buiten opslag

Ondanks alle maatregelen om brand te voorkomen is een brand nooit uit te sluiten. Om de gevolgen voor het milieu zo veel mogelijk te voorkomen moet een brand van de opslag in ieder geval beheersbaar zijn. Onder beheersbaarheid van brand wordt verstaan dat een brand beperkt blijft tot het vastgestelde brandcompartiment. Een brand in een opslag met brandbare (afval)stoffen kan worden beheerst door de combinatie van drie typen maatregelen. Dit zijn eisen aan de maximale omvang van een compartiment en het voorkomen van brandoverslag door brandwerendheid (muur/constructie), het aanhouden van afstand (WBO) en/of afscherming van warmtestraling en tot slot brandbestrijding. Algemeen uitgangspunt is dat een brand in een opslag van brandbare afvalstoffen zodanig beheersbaar moet zijn dat buiten de opslag een zo min mogelijk nadelig (milieu)effect ontstaat.

De buitenopslag bij SRS bedraagt de opslag in containers (maximaal 90 stuks). Er is derhalve geen sprake van losgestort afval. Ook dit aspect is door de brandweer beoordeeld en akkoord bevonden.

Brandbestrijding

In het brandveiligheidsrapport wordt ingegaan op de benodigde primaire, secundaire dan wel tertiaire blusvoorzieningen die aanwezig moeten zijn. De volgende primaire, secundaire en tertiaire blusvoorzieningen zijn aanwezig: kleine blusmiddelen, ondergrondse hydranten in de nabijheid van de inrichting en open water uit het Julianakanaal in de directe nabijheid.

Conclusie

Voor de opslag van brandbare (afval)stoffen zijn in de aanvraag/het brandveiligheidsrapport maatregelen beschreven voor preventie en de beheersbaarheid van brand. Wij achten deze maatregelen voldoende. De opslag van brandbare (afval)stoffen is dan ook vergunbaar.

3.1.7. Geluid en trillingen

3.1.7.1 Representatieve bedrijfssituatie

De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt vooral bepaald door laden en lossen van containers en verkeersbewegingen van vrachtwagens en de heftruck op het inrichtingsterrein. De handelingen vinden deels in de diverse hallen op het inrichtingsterrein plaats.

De aangevraagde bedrijfstijden zijn als volgt:

- - maandag tot en met zaterdag van 6.00 uur tot 19.00 uur;

Gedurende de avond- en nachtperiode is de dieselheftruck in gebruik binnen de inrichting en komen er voertuigen binnen die gelost worden en eventueel geladen.

De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport van Cauberg Huygen (20100513-06) van 7 april 2011 dat tot de omgevingsvergunningaanvraag behoort. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. De representatieve bedrijfssituatie is in bovengenoemd akoestisch rapport nauwkeurig beschreven.

Beoordeeld worden het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

3.1.7.2 Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,rLT}$)

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder. De inrichting betreft in principe een bestaand bedrijf. Er wordt namelijk één inrichting opgesplitst in twee inrichtingen welke derhalve eerder als één inrichting vigerend waren. Het bedrijf is gelegen op het gezoneerde industrieterrein Beatrixhaven. De gemeente Maastricht beheert de geluidszone rondom dit industrieterrein. Bij het besluit op de aanvraag nemen wij in ieder geval de geldende grenswaarden voor gezoneerde industrieterreinen in acht zoals bedoeld in de Wet geluidhinder.

Voor gezoneerde industrieterreinen geldt dat de etmaalwaarde van het equivalent geluidsniveau vanwege het gehele industrieterrein op de zone niet meer mag bedragen dan 50 dB(A) etmaalwaarde. Voor woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen binnen de zone is een zogenoemde hogere waarde vastgesteld. Indien de zone of een hogere waarde (cumulatief) wordt overschreden dan dient op grond van art. 8.10 Wm lid 2 onder b de vergunning te worden geweigerd.

In het akoestisch rapport dat deel uitmaakt van de vergunningaanvraag is de geluidimmissie, zowel voor de dag-, avond- als nachtperiode, aangegeven ter plaatse van de door de zonebeheerder vastgestelde zonebewakingspunten (op de vastgestelde 50 dB(A)-contour) en bij relevante woningen binnen de zone. De zonebeheerder (gemeente Maastricht) heeft op 21 juni 2011 verklaard dat de berekende geluidimmissie, gecumuleerd met de geluidimmissie van de overige op het industrieterrein gevestigde inrichtingen, past binnen de beschikbare geluidruimte voor het betreffende industrieterrein. Uit jurisprudentie blijkt dat de verklaring moet bestaan uit een schriftelijke rapportage. In de rapportage moet de situatie vóór en ná de aanvraag in beeld worden gebracht zodanig dat na het vergunnen van de aanvraag voldaan wordt aan de artikelen uit de Wet geluidhinder (art. 8.8. Wet milieubeheer).

3.1.7.3 Normstelling maximale geluidsniveaus (L_{Amax})

Maximale geluidsniveaus bij (bedrijfs)woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden getoetst overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Volgens deze Handreiking moet gestreefd worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus die meer dan 10 dB(A) boven het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau uitkomen. De grenswaarden voor de maximale geluidsniveaus bedragen 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In bepaalde situaties en onder bepaalde voorwaarden is het mogelijk de grenswaarden in de dag- en nachtperiode met 5 dB(A) te verhogen of bepaalde activiteiten uit te zonderen van de toetsing. Er dient in dat geval sprake te zijn van een voor de bedrijfsvoering onvermijdbare situatie waarin technische noch organisatorische maatregelen soelaas bieden om het geluidsniveau te beperken.

3.1.7.4 Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$):

In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op zonepunten 1 tot en met 28 waarvan 22 tot en met 28 woningen betreffen en referentiepunten (101 en 102) ter handhaving van de geluidbelasting. De geluidbelasting is weergegeven in tabel 4.1 van het akoestisch rapport. De geluidbelasting op de zonebewakingspunten is maximaal 23 dB(A) in de dagperiode, 22 dB(A) in de avondperiode en 18 dB(A) in de nachtperiode. De belasting op de woningen binnen de zone is maximaal 28 dB(A), 26 dB(A) en 22 dB(A) in respectievelijk de dagperiode, avondperiode en nachtperiode.

De zonebeheerder heeft verklaard dat de berekende geluidimmissie, gecumuleerd met de geluidimmissie van de overige op het industrieterrein gevestigde inrichtingen, past binnen de beschikbare geluidruimte voor het betreffende industrieterrein. De aangevraagde activiteiten zijn derhalve vergunbaar.

Wij hebben aan de vergunning een voorschrift verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld aan het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op specifiek gekozen beoordelingspunten. De geluidimmissie voor de dag-, avond- en nachtperiode ter plaatse van deze punten is overeenkomstig de voor de aangevraagde activiteiten gewenste geluidruimte en voldoen aan de hierboven beschreven normstelling.

3.1.7.5 Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax}):

Het maximale geluidniveau bij een woning, die binnen de zone is gelegen bedraagt maximaal 43 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode. Weliswaar ligt dit boven de streefwaarde van langtijdgemiddeld beoordelingsniveau plus 10 dB(A), maar het is wel alleszins vergunbaar. Het niveau wordt veroorzaakt door het vrachtverkeer en is derhalve inherent aan de bedrijfsvoering van SRS en noch organisatorisch, noch technisch verder te beperken. Wij zullen bij controlepunten buiten de inrichting maximale geluidwaarden opnemen ter controle.

3.1.7.6 Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Hierbij dient eerst nagegaan te worden of het verkeer van en naar de inrichting als akoestisch herkenbaar aangemerkt dient te worden. Hierbij volgt de provincie Limburg de reconstructie systematiek overeenkomstig art. 99 uit de Wet geluidhinder. Dit komt er kort gezegd op neer dat indien het verschil tussen de geluidbelasting op de gevel van een woning mét en zonder verkeer van en naar de inrichting 2 dB of meer is, er sprake is van akoestische herkenbaarheid.

Paragraaf 7 van genoemde circulaire gaat specifiek in op het verkeer van en naar een inrichting op een gezoneerd industrieterrein. Geconcludeerd wordt dat in het kader van vergunningverlening toetsing van de geluidbelasting vanwege motorvoertuigen aan de zonegrens niet in overeenstemming is met artikel 1 van de Wet geluidhinder en derhalve niet zou moeten plaatsvinden. Meer specifiek wordt hiermee bedoeld dat niet moet worden getoetst aan hoofdstuk V van de Wet geluidhinder. Nadrukkelijk wordt in genoemde circulaire gesteld dat de beoordelingswijze voor indirecte hinder op alle Wm-inrichtingen van toepassing is, dus ook op een vergunningplichtige inrichting op een gezoneerd industrieterrein. Dit betekent dat ook inrichtingen gelegen op een gezoneerd industrieterrein op indirecte hinder getoetst dienen te worden overeenkomstig de systematiek uit hoofdstuk VI van de Wet geluidhinder.

Het verkeer van en naar de inrichting van aanvrager is bij te passeren woningen niet herkenbaar als afkomstig van de inrichting van aanvrager. In de directe nabijheid van de inrichting van aanvrager liggen immers een groot aantal bedrijven met een evenzo grote dan wel veel grotere verkeersaantrekkende werking. Het verkeer dat de bedrijven aan de Ankerkade aan doet en weer verlaat gebruikt daarvoor allemaal dezelfde route alvorens het industrieel gebied wordt bereikt en verlaten. Het verkeer van aanvrager gaat in de Ankerkade al op in het heersende verkeersbeeld en is daar al niet meer te onderscheiden van overige verkeer.

3.1.7.7 Trillingen

Gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de dichtstbijzijnde trillingsgevoelige bestemmingen is trillingshinder niet te verwachten. Een onderzoek naar trillingen achten wij daarom niet nodig. Ook achten wij het daarom niet nodig hierover voorschriften op te nemen.

3.1.8. Geur

Binnen de inrichting vinden de navolgende geurverspreidende activiteiten plaats:

- Op- en overslag van in potentie geurverspreidende (afval)stromen zoals GFT, groenafval, keukenafval, RKG-slib, vochthoudende afgedankte levensmiddelen en organische vetten en mengsels.

Ter voorkoming van hinderlijke geurverspreiding buiten de inrichting treft aanvrager de volgende maatregelen, zo blijkt uit bijlage 5 van de vergunningsaanvraag:

- hoge afvoerfrequentie;
- zo veel mogelijk na inzameling direct afgeven aan externe vergunninghouder;
- inpandige opslag;
- opslag in gesloten opslagmedia (container, tank, vat);

Gezien het feit dat de dichtstbijzijnde geurgevoelige object, niet zijnde een bedrijfswoning, op ongeveer een kilometer van de inrichting is gelegen, er beperkte opslaghoeveelheden zijn en de nodige maatregelen worden genomen, zal geurhinder buiten de inrichting niet worden ondervonden. Wij zullen ter voorkoming van geurverspreiding bovendien voorwaarden aan dit besluit verbinden waarin de door SRS voorgenomen maatregelen nader worden geconcretiseerd en de vrijblijvendheid ervan wordt weggenomen.

3.1.9. Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

De winning van drinkwater kost geld, grondstoffen en energie. Het gebruik van drinkwater als proceswater moet daarom zoveel mogelijk worden beperkt tot die processen waarvoor water van een bepaalde kwaliteit noodzakelijk is. Het gebruik van drinkwater als koelwater bijvoorbeeld moet zoveel mogelijk worden voorkomen.

Voor het onttrekken van grondwater is een ontheffing benodigd. De grondwaterwet ziet hierop toe. Wij mogen dientengevolge in deze beschikking geen eisen stellen aan de winning van grondwater. De Wm verplicht ons echter wel te toetsen of grondstoffen doelmatig worden gebruikt. We moeten voorkomen dat afvalwater ontstaat en als dat niet mogelijk is moeten we het doelmatig beheer van afvalwater bevorderen.

Binnen de inrichting wordt 1.500 m³ grondwater per jaar verbruikt. Wij zijn daarom van mening dat het in deze situatie niet nodig is om voorschriften met betrekking tot beperking van het grondwaterverbruik in de vergunning op te nemen.

Door aanvrager zijn de besparingsmogelijkheden om het verbruik van drinkwater terug te dringen niet onderzocht.

Wij zijn van mening dat het in deze situatie, gezien het geringe verbruik, niet nodig is om voorschriften met betrekking tot beperking van het drinkwaterverbruik in de vergunning op te nemen.

3.1.10. Lucht

Binnen de inrichting treden emissies naar de omgeving op. Voor SRS is met name de NeR daarop van toepassing.

3.1.10.1 Nederlandse Emissie Richtlijn Lucht (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

Om te beoordelen of sprake is van relevante emissies zijn de emissies binnen de inrichting per categorie en per klasse gesommeerd en getoetst aan de daarvoor geldende grensmassastroom volgens de sommatiebepaling van de NeR.

Binnen de inrichting is geen sprake van gekanaliseerde emissies waarop de NeR van toepassing is.

Binnen de inrichting worden evenmin (verbrandings)processen bedreven welke een (continue) gekanaliseerde emissie naar de lucht tot gevolg hebben waarop de NeR van toepassing is.

Weliswaar is er sprake van een centrale verwarming en twee heaters, maar de stookinstallaties hebben een zodanig klein vermogen dat deze rechtstreeks onder het Besluit Typekeuring vallen en in deze vergunning niet mogen worden gereguleerd voor wat betreft de emissies naar de lucht.

Op de inrichting SRS is daarnaast de BREF Emissions from Storage van toepassing. De toetsing aan deze BREFdocumenten is in het onderstaande meegenomen.

Diffuse stofemissies van stuifgevoelige stoffen.

Binnen de inrichting vindt op- en overslag van stuifgevoelige stoffen plaats, nl. zand, grond, bouw- en slooafval en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen. Op grond van de BREF op- en overslag van bulkgoederen en paragraaf 3.8 van de NeR, stofemissies van stuifgevoelige stoffen, zijn voorschriften opgenomen om stofverspreiding als gevolg van deze op- en overslag zoveel mogelijk te beperken. In samenhang met de in de aanvraag genoemde voorzieningen wordt hiermee voldaan aan BBT.

Uitgaande van de stuifgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiving al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijn (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Stofoverlast kan plaatsvinden als gevolg van het transport op aan- en afvoerwegen en op het terrein van de inrichting, de op- en overslag, oppakken, storten alsmede het bewerken (uitsorteren) van de verschillende stuifgevoelige afvalstoffen. Alle op grond van deze oprichtingsvergunning binnen de inrichting aanwezige en stuifgevoelige afvalstoffen vallen volgens de NeR onder de klassen S4 (licht stuifgevoelig, bevochtigbaar) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig).

Het bedrijf zal met betrekking tot de activiteiten overeenkomstig de NeR, zoals hierboven is weergegeven, zodanige voorzieningen moeten treffen (zoals: sproeien, goederen voor het bewerken/transport bevochtigen, keerwanden plaatsen, storthoogte beperken, afgedekt transport, afgedekte opslag/uitsortering e.d.), dat er verwacht mag worden dat stofemissies niet zullen optreden c.q. de maatregelen voldoende zijn om deze emissies, mochten ze toch optreden, op te heffen. In bijlage 5 van de vergunningsaanvraag heeft aanvrager haar te treffen maatregelen weergegeven. De te treffen maatregelen vormen tezamen met de aan dit besluit verbonden voorschriften de in aanmerking komende best beschikbare technieken.

3.1.10.2 Wet Luchtkwaliteit

Grenswaarden

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen, indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden. Er zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (fijn stof, PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen gesteld.

In deze paragraaf worden de concentraties van NO₂ en PM₁₀ aan de grenswaarden getoetst. Hier is voor gekozen omdat de achtergrondconcentratie van NO₂ en PM₁₀ landelijk gezien kritisch zijn in de directe nabijheid van het project / de inrichting én de verschillende bronnen behorend tot de inrichting NO₂ en PM₁₀ uitstoten.

De andere stoffen (zwaveldioxide, stikstofoxiden, lood, koolmonoxide, benzeen) worden niet door bronnen behorend tot de inrichting geëmitteerd en/of vormen geen probleem in de directe omgeving van de inrichting.

Richtwaarden

In § 8 t/m 12 van bijlage 2 van de Wm zijn richtwaarden voor stoffen opgenomen: de richtwaarde voor ozon is gedefinieerd en er zijn richtwaarden gegeven voor het totale gehalte in de PM₁₀ fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen. Aan deze richtwaarden hoeft nog niet getoetst te worden.

Toetsing

Allereerst moet opgemerkt worden dat de bedrijfsactiviteiten reeds sedert 1998 bestaan op de locatie. De reeds vergunde activiteiten (20.000 ton doorzet bedrijfsafvalstoffen per jaar) zitten voor wat betreft hun gevolgen voor de heersende luchtkwaliteit dus al in het achtergrondniveau verwerkt. In de aanvraag zijn dan ook de extra gevolgen (doorzet van 20.000 naar 50.000 ton bedrijfsafvalstoffen per jaar met daaraan verbonden verkeersbewegingen) beschouwd.

Uit de aanvraag blijkt dat de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting), vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting), lager is dan de grenswaarden.

Dit blijkt uit de berekeningen die zijn uitgevoerd en als bijlage 5 bij de aanvraag zijn gevoegd.

3.1.11. Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

In de vergunningaanvraag zijn de verwachte transportbewegingen weergegeven. Daaruit blijkt dat grond- en hulpstoffen hoofdzakelijk worden aangevoerd per as. Afvalstoffen en producten worden hoofdzakelijk afgevoerd per as. Per jaar worden naar schatting 1,5 miljoen transportkilometers gemaakt door eigen vervoerders.

Er is weliswaar sprake van overschrijding van het relevantiecriteria zoals dat door de provincies is gesteld, maar wij zien niet direct mogelijkheden tot beperking van het verkeer. In paragraaf 2.11 van de bijlage bij de aanvraag beschrijft aanvraagster dat de transportkilometers zo laag als mogelijk gehouden worden en vervoerroutes en verwerkers alsmede brandstofgebruik belangrijke aandachtspunten zijn binnen het concern van Sita.

Door aanvrager zijn de mogelijkheden om het verkeer terug te dringen onderzocht. Wij zijn daarom van mening dat het in deze situatie niet nodig is om voorschriften met betrekking tot vervoersmanagement in de vergunning op te nemen.

3.1.12. Visuele hinder

De vraag of eventuele visuele hinder kan optreden komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. In het kader van het geldende bestemmingsplan en de te verlenen dan wel verleende bouwvergunningen zijn door Burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht dan ook de voornaamste eisen ter voorkoming van visuele hinder gesteld. Daarnaast blijft in het kader van vergunningverlening krachtens de Wabo, voor zover het milieudeel betreft ruimte voor een aanvullende milieuhygiënische toets.

Visuele hinder wordt in verband met het milieubelang slechts sporadisch gehonoreerd als argument om de vergunning te weigeren. De Afdeling wijst stelselmatig naar het primaat van het planologische regime, zoals o.a. in ABRS 18-6-2003, 200101389. De inrichting ligt op een daartoe bestemd industrieterrein en er is geen vrij zicht van woningen op de onderhavige inrichting. De inrichting is bovendien omgeven door keerwanden, afvalstoffen liggen in pandig opgeslagen en veelal in containers, zodat er van visuele hinder geen sprake kan zijn.

3.1.13. Overige aspecten

Verspreiding verontreinigingen

Voor het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van door de inrichting veroorzaakte verontreinigingen over lange afstand of grensoverschrijdende verontreinigingen (artikel 2.22 Wabo jo. 5,7 lid 1 Bor) zijn voorschriften in deze vergunning opgenomen.

Bijzondere bedrijfsomstandigheden

Voor het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu, die kunnen worden veroorzaakt door opstarten, lekken, storingen, korte stilleggingen, definitieve bedrijfsbeëindiging of andere bijzondere bedrijfsomstandigheden (artikel 5.7 lid 1 Bor) zijn voorschriften in deze vergunning opgenomen.

Ongevallen

Voor het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van ongevallen (artikel 5.7 lid 1 Bor), zijn voorschriften in deze vergunning opgenomen.

Bedrijfsbeëindiging

Voor het treffen van maatregelen om bij definitieve bedrijfsbeëindiging de nadelige gevolgen die de inrichting heeft veroorzaakt voor het terrein waarop zij was gevestigd, ongedaan te maken of te beperken voor zover dat nodig is om dat terrein weer geschikt te maken voor een volgende functie (artikel 5.7 lid 1 Bor) zijn in paragraaf 1 en 4 van deze vergunning voorschriften opgenomen.

4. VOORSCHRIFTEN

4.1. Voorschriften milieu

1. Algemene voorschriften

Terrein van de inrichting en toegankelijkheid

- 1.1** Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond dient ten minste te zijn aangegeven:
- alle gebouwen en de installaties met hun functies;
 - alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.
- 1.2** Op het terrein van de inrichting moet een zodanige afscheiding aanwezig zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.3** De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.4** Gebouwen, installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.5** Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ander ongedierte moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

Installaties

Stookinstallaties, niet onder BEMS en niet onder BEES A < 50 MW vallend

- 1.6** Gasgestookte verwarmings- of stookinstallaties en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078. Een gasgestookte verwarmings- of stookinstallatie met een nominaal vermogen van meer dan 100 kW moet voor ingebruikneming en vervolgens ten minste éénmaal per vier jaar gekeurd worden op goed en veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid. De keuring moet mede omvatten de afstelling voor de verbranding, het systeem voor de toevoer van de brandstof en de afvoer van de verbrandingsgassen. Inspectie moet met een bij de eerste keuring nader te bepalen frequentie worden uitgevoerd door SCIOS gecertificeerde medewerkers. Indien uit een keuring blijkt dat de verwarmings- of stookinstallatie onderhoud behoeft, moet dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaatsvinden. De keurings- en inspectierapporten dienen voor de toezichthouders ter inzage te zijn.

- 1.7** Keuringen en inspecties als bedoeld in vorig voorschrift moet worden uitgevoerd door een persoon die beschikt over een geldig certificaat dat is afgegeven door een instelling die door de Raad voor Accreditatie is geaccrediteerd teneinde uitvoering te kunnen geven aan de 'beoordelingsrichtlijn voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties of aantoonbaar voldoet aan eisen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die beoordelingsrichtlijn.

Instructies

- 1.8** De vergunninghouder is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren over de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.9** De vergunninghouder moet één of meer ter zake kundige personen aanwijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen voorschriften.

Melding contactpersoon en wijziging vergunninghoudster

- 1.10** De vergunninghouder moet direct na het in werking treden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het bevoegde gezag van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het bevoegde gezag.

Registratie

- 1.11** Binnen de inrichting is een exemplaar van deze vergunning (inclusief aanvraag) met bijbehorende voorschriften aanwezig. Verder zijn binnen de inrichting de volgende documenten aanwezig:
- alle overige voor de inrichting geldende milieuvergunningen en meldingen;
 - de veiligheidsinformatiebladen die behoren bij de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - de bewijzen, resultaten en/of bevindingen van de in deze vergunning voorgeschreven inspecties, onderzoeken, keuringen, onderhoud en/of metingen;
 - de registratie van het jaarlijks elektriciteit-, water-, grondwater- en gasverbruik.
- 1.12** De documenten genoemd in voorschrift 1.11 moeten ten minste vijf jaar worden bewaard en mogen ook digitaal aanwezig zijn.

Bedrijfsbeëindiging

- 1.13** Bij het geheel of gedeeltelijk beëindigen van de activiteiten binnen de inrichting moeten alle aanwezige (afval)stoffen en materialen door of namens vergunninghouder op milieuhygiënisch verantwoorde wijze in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd.
- 1.14** Van het structureel buiten werking stellen van (delen van) installaties en/of beëindigen van (een van de) activiteiten moet het bevoegde gezag zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gesteld. Installaties of delen van installaties die structureel buiten werking zijn gesteld en nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, moeten in overleg met het bevoegde gezag worden verwijderd tenzij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud worden gehouden dat de nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

2. AFVALSTOFFEN

Afvalscheiding

2.1 Vergunninghouder is verplicht de volgende afvalstromen (welke binnen de inrichting vrijkomen) te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:

- de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen, onderling en van andere afvalstoffen;
- asbest;
- papier en karton;
- elektrische en elektronische apparatuur;
- kunststoffolie;
- overige kunststoffen;
- houtafval;
- metalen;
- steenachtig materiaal;
- glas.

2.2 Vergunninghouder is verplicht de volgende afvalstromen (van buiten de inrichting geaccepteerd) te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:

- gewolmaniseerd CC- CCA-hout en niet gewolmaniseerd C-hout;
- asbesthoudend afval;
- niet teerhoudend asfalt;
- teerhoudend asfalt;
- grond van verschillende klassen in de zin van het Besluit bodemkwaliteit. Conform dit besluit mogen kleine partijen grond met onbekende samenstelling wel worden samengevoegd tot een bepaalde grote, om die dan als 1 partij te keuren en af te zetten;
- overige gevaarlijke afvalstoffen.

2.3 Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

Opslag van afvalstoffen

2.4 De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.

2.5 De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:

- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
- het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
- deze tegen normale behandeling bestand is;
- deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.

- 2.6** Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
- 2.7** De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.

Afvoer van afvalstoffen

- 2.8** Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Acceptatie

- 2.9** In de inrichting mogen maximaal de hoeveelheden aan afvalstoffen per kalenderjaar worden geaccepteerd en mogen op enig moment niet meer afvalstoffen worden opgeslagen dan vermeld in tabel 1, pagina 4 van de bijlage 'bedrijfsactiviteiten' die onderdeel uitmaakt van de vergunningsaanvraag met dien verstande dat de doorzethoeveelheden per jaar van bedrijfsafval algemeen, algemeen groenafval, algemeen food en algemeen bouw- en slooafval niet meer bedragen dan respectievelijk 35.260 ton, 290 ton, 1.130 ton en 13.360 ton.
- 2.10** De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid en de AO/IC.
- 2.11** Het in voorschrift 2.10 bedoelde A&V-beleid en de AO/IC moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen. Desbetreffende stukken mogen ook digitaal voor handen zijn.
- 2.12** Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.
- 2.13** Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghoudster te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze dient in het acceptatiereglement van het A&V-beleid en AO/IC te zijn vastgelegd. Dit besluit staat het derhalve niet toe om geaccepteerde afvalstoffen af te geven aan de ontdoener daarvan.

Registratie

2.14 In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangevoerde hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

In afwijking van het gestelde in dit voorschrift hoeven de naam en het adres van de locatie van herkomst en van de ontdoener niet in het registratiesysteem te worden opgenomen indien er sprake is van route-inzameling zoals bedoeld in het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijk afvalstoffen.

2.15 In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:

- de datum van afvoer;
- de afgevoerde hoeveelheid (kg);
- de afvoerbestemming;
- de naam en adres van de afnemer;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2.16 Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangeboden hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van plaats herkomst
- de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2.17 Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van een gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geïkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.

2.18 Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.

2.19 Binnen één maand na ieder kalenderkwartaal dient ter afsluiting van dit kalenderkwartaal een inventarisatie plaats te vinden van de in de inrichting op de laatste dag van het kwartaal aanwezige voorraad afvalstoffen en daaruit ontstane stoffen. Deze gegevens dienen in een rapportage te worden vastgelegd. Op verzoek dient deze rapportage aansluitend te worden verzonden aan Gedeputeerde Staten. In de rapportage dient het volgende te worden geregistreerd:

- een omschrijving van de aard en de samenstelling van de opgeslagen (afval)stoffen;
- de opgeslagen hoeveelheid (omgerekend naar kg) per soort (afval)stof;
- de datum, waarop de inventarisatie is uitgevoerd.

Verschillen tussen deze fysieke voorraad en de administratieve voorraad (op basis van geregistreerde gegevens) dienen in deze rapportage te worden verklaard.

2.20 Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens, met uitzondering van hetgeen in voorschrift 2.19 genoemd, moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

Bedrijfsvoering

2.21 Binnen de inrichting mogen per kalenderjaar niet meer dan de in tabel 1, pagina 4 van de bijlage 'bedrijfsactiviteiten' bij de vergunningsaanvraag aangegeven hoeveelheden afvalstoffen worden be-/verwerkt (uitgesorteerd/verdicht) met dien verstande dat er jaarlijks maximaal van bedrijfsafval algemeen, algemeen groenafval, algemeen food en algemeen bouw- en sloopafval niet meer dan respectievelijk 35.260 ton, 290 ton, 1.130 ton en 13.360 ton mag worden be-/verwerkt.

2.22 Reeds gescheiden aangeboden afvalstoffen dienen gescheiden te worden gehouden tenzij de afvalstoffen op basis van de minimumstandaard uit het geldende landelijk afvalbeheersplan op dezelfde wijze verwerkt mogen worden..

2.23 Partijen (gevaarlijke) afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund. Uitsluitend partijen die tot dezelfde afvalcategorie behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters¹) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is mogen worden samengevoegd.

2.24 Het is verboden gevaarlijke afvalstoffen als niet-gevaarlijk afval af te geven indien deze gevaarlijke afvalstoffen zijn vermengd met andere afvalstoffen en/of grondstoffen met het effect dat de concentratiegrenzen zodanig zijn gewijzigd dat de stof niet langer wordt aangemerkt als gevaarlijke afvalstof. Het is uitsluitend toegestaan deze stoffen als gevaarlijke afvalstof af te voeren.

3. AFVALWATER

Algemeen

3.1 Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:

- de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;

¹ Bedoeld wordt te voorkomen dat bijvoorbeeld organisch verontreinigde afvalstoffen (bijv. met minerale olie) samengevoegd worden met anorganisch verontreinigde afvalstoffen (metaalhoudend).

- de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

3.2 Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen moeten aan de volgende eisen voldoen:

- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
- de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5 zijn in een etmaalmonster en niet hoger dan 10 in een steekmonster, bepaald volgens NEN-ISO 10523;
- het sulfaatgehalte in enig steekmonster mag niet meer dan 300 mg/l bedragen, bepaald volgens NEN 6487 (1997), NEN 6654 (1992), NEN-ISO 22743:2006 of NEN-ISO 22743:2006/C1:2007.

Als de vergunninghouder gebruik wil maken van een ander analyse of -methode, dient deze geaccrediteerd te zijn door de Raad van Accreditatie, of dient door de vergunninghouder te worden aangetoond dat verkregen analyseresultaten vergelijkbaar zijn met de analyse volgens de NEN-norm.

3.3 De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:

- stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;
- stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
- stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken;
- grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.

Afkoppelen

3.4 Het lozen van hemelwater dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening en van hemelwater dat door middel van drainage wordt afgevoerd, vindt dan slechts plaats in een vuilwaterriool, indien het op of in de bodem, in een openbaar hemelwaterstelsel of in het oppervlaktewater lozen van dat hemelwater redelijkerwijs (zowel financieel als technisch) niet mogelijk is.

Voorzieningen lozingen plantaardige of dierlijke oliën of vetten

3.5 Afvalwater afkomstig van de wasplaats en de overige vloeistofdichte (betonnen) vloeren binnen de inrichting dient, voordat vermenging met afvalwater uit andere ruimten plaatsvindt, door een olie-slibafscheider te worden geleid. Het effluent mag niet meer dan 300 mg/l plantaardige of dierlijke oliën of vetten bevatten, bepaald volgens NEN 6671 (1994) of NEN 6672:1994/C1:2000. Als de vergunninghouder gebruik wil maken van een ander analyse of -methode, dient deze geaccrediteerd te zijn door de Raad van Accreditatie, of dient door de vergunninghouder te worden aangetoond dat verkregen analyseresultaten vergelijkbaar zijn met de analyse volgens de NEN-norm.

3.6 De slibvangput en de vetafscheider waardoor bedrijfsafvalwater wordt geleid moeten zo vaak als nodig, maar ten minste éénmaal per jaar deskundig worden gereinigd en op eventuele lekkage gecontroleerd. Een schriftelijk bewijs van de laatste reiniging en controle moet in de inrichting aanwezig zijn.

3.7 Na elke lediging dient de vetafscheider direct volledig gevuld te worden met schoon water.

- 3.8** De slibvangput en de vetafscheider (bestaande en nieuw aan te leggen) moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 1825-1:2004 en NEN-EN 1825-2:2002 of te zijn voorzien van een kwaliteitsverklaring die is afgegeven door een door de Raad van Accreditatie erkende certificeringinstelling waaruit blijkt dat tenminste een gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt.
- 3.9** Als voor de slibvangput en de vetafscheider geen kwaliteitsverklaring is verstrekt door een instelling, die door de Raad van Accreditatie is gecertificeerd, moet degene, die de inrichting drijft binnen 6 maanden na het van kracht worden van dit besluit aan het bevoegd gezag hebben aangetoond dat het effluent en het ontwerp van slibvangput en vetafscheider voldoet aan de kwaliteitseisen, die met de toepasselijke norm NEN-EN 1825-1:2004 en NEN-EN 1825-2:2002 bereikt zouden zijn.

Controle

- 3.10** De totale hoeveelheid afvalwater dient, voordat lozing op het gemeentelijk riool plaatsvindt, door een controlevoorziening te worden geleid, zodat te allen tijde bemonstering van het afvalwater kan plaatsvinden. De controlevoorziening moet goed bereikbaar en toegankelijk zijn.

4. BODEM

Doelvoorschriften

- 4.1** Het bodemrisico van de activiteiten, zoals genoemd in de NRB-toets inclusief toelichting (bijlage 7 NRB tabel Maastricht) als onderdeel van de vergunningsaanvraag en de onderhoudswerkplaats, moet door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

Voorzieningen

- 4.2** Ontwerp en aanleg van een vloeistofdicht vloer/verharding (nieuw aan te leggen) dient plaats te vinden overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 65 (Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen).
- 4.3** Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- 4.4** Een vloeistofdichte vloer of verharding wordt ten minste eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig voorschrift 4.3.
- 4.5** In afwijking van voorschrift 4.3 vindt de eerste beoordeling en goedkeuring van een nieuw aangelegde vloeistofdichte vloer of verharding plaats binnen zes jaar na aanleg. Voorwaarde hierbij is dat vloeistofdichte vloer of verharding is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.

- 4.6** De voorschriften 4.3 t/m 4.5 zijn niet van toepassing op een vloeistofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze.
- 4.7** Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor reparatie en regelmatig onderhoud van de vloeistofdichte vloer of verharding en overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB.
- 4.8** Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
- 4.9** Een vloeistofdichte vloer of verharding wordt opnieuw beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig voorschrift 4.3 indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle als bedoeld in de voorschriften 4.7 en 4.8 niet of niet overeenkomstig deze voorschriften is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.

Bedrijfsrioleringen

- 4.10** Binnen één jaar na het in werking treden van deze vergunning en vervolgens elke 10 jaar dient de bedrijfsriolering aan de hand van NEN 3399/NEN 3398 te worden geïnspecteerd op lektheid. Bij afkeur dient binnen 6 maanden voldaan te worden aan de eis van lektheid als genoemd in de NEN 3399/NEN 3398.
- 4.11** Vergunninghoudster dient binnen één jaar na het van kracht worden van dit besluit aan het bevoegd gezag een beheersprogramma te overleggen waarin is beschreven op welke wijze de bedrijfsriolering wordt beheerd en geïnspecteerd. Hierbij dient het CUR-rapport 2001-3 "Beheer bedrijfsriolering bodembescherming" te worden gehanteerd als uitgangspunt.
- 4.12** Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.
- 4.13** In de sorteerhal mogen slechts afvalstoffen worden op-, overgeslagen en uitgesorteerd (anders dan in dichte containers) die als droog stortgoed zijn te kwalificeren. Dat impliceert dat er geen percolaatwater uit de afvalstoffen mag kunnen treden. Slechts als de sorteerhal wordt voorzien van een vloeistofdichte vloer mag er aldaar ook niet droog stortgoed worden op-, overgeslagen en uitgesorteerd.

Beheermaatregelen

- 4.14** Wijzigingen van de in de NRB-toets inclusief toelichting (bijlage 7 NRB tabel Maastricht) als onderdeel van de vergunningsaanvraag gevoegde beheermaatregelen voor de bodembeschermende maatregelen dienen aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 4.15** Binnen 6 maanden na het in werking treden van deze vergunning dient door vergunninghoudster een plan met beheermaatregelen voor de bodembeschermende voorzieningen aan het bevoegd gezag te worden toegezonden. In dit plan dient ten minste het volgende te zijn uitgewerkt:
- welke voorzieningen geïnspecteerd en onderhouden worden;
 - de inspectie- en onderhoudsfrequentie;

- de wijze van inspectie (visueel, monsterneming, metingen etc.);
- waaruit het onderhoud bestaat;
- de gerealiseerde maatregelen om bodemincidenten tijdig te kunnen signaleren;
- hoe eventuele verspreiding van bodemverontreinigende stoffen wordt beperkt;
- hoe de resultaten van inspectie en onderhoud en de evaluatie van bodemincidenten worden gerapporteerd en geregistreerd;
- de verantwoordelijke functionaris voor inspectie, onderhoud en de afhandeling van bodemincidenten.

Onderzoeken

- 4.16** Een herhalingsonderzoek ter vaststelling van de bodemkwaliteit dient te worden uitgevoerd:
- op aanwijzing van het bevoegd gezag nadat een redelijk vermoeden van bodemverontreiniging is ontstaan;

Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740.

Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek onderzochte locaties (CSO 09B302.R002.RL.LK van 14 april 2010) moet het herhalingsonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek, mits dat onderzoek correct is uitgevoerd. Als het nulsituatie onderzoek niet correct is uitgevoerd dan moet het herhalingsonderzoek zodanig gecorrigeerd worden, dat voldaan wordt aan het protocol of de NEN 5740.

Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Over de uitvoering van het bodemonderzoek kan het bevoegd gezag – binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd – nadere eisen stellen, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht indien dit op grond van de overgelegde hypothes(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

- 4.17** Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.

- 4.18** Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek (CSO 09B302.R002.RL.LK van 14 april 2010) of het eventueel uitgevoerde herhalingsonderzoek.

Herstelplicht (bodemsanering)

- 4.19** Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen 6 maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder op 14 april 2010 vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit, vastgelegd in rapport (CSO 09B302.R002.RL.LK van 14 april 2010) wordt hersteld.
- 4.20** Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

5. (EXTERNE) VEILIGHEID

Algemeen

- 5.1** Vergunninghoudster dient de vereiste essentiële maatregelen en voorzieningen als beschreven in het op 15 maart 2010 door de Brandweer Zuid-Limburg goedgekeurde brandveiligheidsrapport te hebben gerealiseerd en in stand te houden.
- 5.2** Het klaarzetten van de dagvoorraden of directe werkvoorraden gevaarlijke stoffen in de productiegebouwen mag alleen plaatsvinden op speciaal daarvoor bestemde en gemarkeerde plaatsen.

Voorzieningen

- 5.3** Emballage en dergelijke moeten voor zover deze betrekking hebben op gevaarlijke stoffen zijn voorzien van een codering, waaruit blijkt welke (soort) stof daarin aanwezig is.

Brandbestrijding

- 5.4** In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar.
- 5.5** Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 5.6** Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
- voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn.
- 5.7** Het terrein en het wegensysteem moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.

- 5.8** Onderhoud aan draagbare blustoestellen en brandslanghaspels moet voldoen aan respectievelijk NEN 2559 en NEN-EN 671-3.

Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen

Uitpandige opslagvoorziening verpakte gevaarlijke stoffen (twee containers)

- 5.9** De uitpandige opslag van verpakte gevaarlijke (afval)stoffen dient te voldoen aan het gestelde in de volgende voorschriften van PGS-15 (2005):
- paragraaf 3.1: voorschriften 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3 en 3.1.5
 - paragraaf 3.2: voorschrift 3.2.2
 - paragraaf 3.3: uitgezonderd voorschrift 3.3.2
 - paragraaf 3.4: voorschriften 3.4.1, 3.4.3 en 3.4.5
 - paragraaf 3.8
 - paragraaf 3.9
 - paragrafen 3.11 tot en met 3.15
 - paragraaf 3.16 voorschrift 3.16.1
 - paragrafen 3.17 en 3.18
- 5.10** Voor elke 200 m² vloeroppervlakte van een opslagvoorziening, of een gedeelte hiervan, moet ten minste één draagbaar blustoestel, dan wel een brandhaspel, aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. Het gekozen type blustoestel moet geschikt zijn om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen.

Opslag van gasflessen

- 5.11** De opslag van gasflessen dient te voldoen aan het gestelde in hoofdstuk 6 van de richtlijn PGS 15 (2005).
- 5.12** Voor elke 200 m² vloeroppervlakte van een opslagvoorziening, of een gedeelte hiervan, moet ten minste één draagbaar blustoestel aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. Het gekozen type blustoestel moet geschikt zijn om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen.

6. GELUID EN TRILLINGEN

Representatieve bedrijfssituatie

- 6.1** Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
- 6.2** Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai IL-HR-13-01 van de Interdepartementale Commissie Geluidshinder d.d. maart 1981. Facultatief (alleen voor oude situaties).

- 6.3** Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau L_{Ar,LT} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt	Beoordeling hoogte	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L _{Ar,LT}) in dB(A)		
		Dag (7.00-19.00 u)	Avond (19.00-23.00 u)	Nacht (23.00-7.00 u)
101	5 m	44	42	40
102	5 m	51	48	47

* De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 4 van het akoestisch onderzoek SITA Recycling BV van 7 april 2011, 20100513-06 bij de vergunningsaanvraag.

- 6.4** Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt	Beoordeling hoogte	Maximale geluidsniveau (L _{Amax}) in dB(A)		
		Dag (7.00-19.00 u)	Avond (19.00-23.00 u)	Nacht (23.00-7.00 u)
101	5 m	86	86	86
102	5 m	85	85	85

* De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 4 van het akoestisch onderzoek SITA Recycling BV van 7 april 2011, 20100513-06 bij de vergunningsaanvraag.

7. GEUR

- 7.1** De kwaliteit van het ingenomen groenafval moet worden gecontroleerd; er mag géén materiaal in staat van ontbinding (onderhevig aan rotting) worden ingenomen.
- 7.2** Het ingenomen groenafval moet binnen ten hoogste 72 uur na binnenkomst worden afgevoerd naar een vergunninghouder elders, mits het in pandig wordt opgeslagen, dan wel in een gesloten opslagvoorziening aanwezig is. Er mag zodoende geen langdurige opslag van ingenomen materiaal plaatsvinden. Structuurmateriaal (bijvoorbeeld: takken en stobben) is hiervan uitgezonderd.
- 7.3** De volgende (afval)stoffen dienen in pandig, dan wel in gesloten containers te worden op- en overgeslagen:
- vochthoudende levensmiddelen;
 - GFT;
 - RKG-slib;
 - vetten en vet/water-mengsels;
 - keuken- en kantineafval;
 - huishoudelijk afval.

- 7.4 In afwijking van voorschrift 7.3 mag huishoudelijk afval in open containers in de openlucht worden opgeslagen, indien deze opslag maximaal 72 uur duurt.

8. LUCHT

Diffuse Stofemissies

- 8.1 Indien in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, dienen adequate maatregelen ter voorkoming hiervan te worden getroffen.
- 8.2 Om stofverspreiding bij opslag ten gevolge van windinvloeden tegen te gaan, dienen eventueel verkregen (afval)stoffen behorende tot de klasse S1 en eventueel S2 (cement, (vlieg)assen e.d.) in gesloten ruimtes (silo's, loodsen of overkappingen) te worden opgeslagen. Indien geen aan- en afvoer plaatsvindt moet de opslagruimte goed zijn afgesloten. Overslag hiervan naar een transportmiddel en vice versa en verplaatsing ervan naar de menginstallatie/centrale dient middels een afgesloten systeem plaats te vinden.
- 8.3 Opslag van (afval)stoffen behorende tot de stuifklasse S4 en S5 (zand, grond, bouw- en sloopafval, sorteerresidu, etc.) mogen buiten worden opgeslagen mits door afdekken (vooral kleinere opslagen en opslagen van korte duur), door besproeiing of door andere geëigende (in de NeR genoemde) maatregelen stofvorming en stofverspreiding wordt voorkomen.
- 8.4 Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden. Indien besproeiing vanwege weersomstandigheden (bijvoorbeeld: vorst) niet mogelijk is, moeten andere maatregelen getroffen worden om stofverspreiding te voorkomen.
- 8.5 Sproeien dient zodanig te geschieden dat daarbij geen overlast, zoals verspreiding van nevel, voor de directe omgeving van de inrichting ontstaat.
- 8.6 Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat stofverspreiding buiten de inrichting te allen tijde wordt voorkomen.
- 8.7 Het laden en/of lossen door middel van grijpers in stortvakken en/of vulbunkers is uitsluitend toegestaan indien de storthoogte, gemeten aan de onderzijde van de grijper tot aan het reeds gestorte materiaal c.q. de bodem niet meer bedraagt dan 1 m.
- 8.8 Het lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal in de buitenlucht is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel

Klasse*	Windsnelheid (m/sec)
S1	8
S2	8
S3	14
S4	20
S5	20

* Klassenindeling stuifgevoelige stoffen overeenkomstig bijlage 4.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

- 8.9** Indien stofhinder, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofhinder niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.
- 8.10** Indien de inrichting niet in bedrijf is, moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.

Intern transport en verkeer

- 8.11** Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in en - indien noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagen die, zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.
- 8.12** Verkeersbewegingen binnen de inrichting dienen plaats te vinden op de daartoe aangelegde verharde wegen.

9. PROEFNEMINGEN

- 9.1** Vergunninghouder mag - mits hiervoor vooraf schriftelijk goedkeuring is verleend door het bevoegd gezag en bij wijze van proef - andere dan in deze vergunning opgenomen technische installaties en/of alternatieve grond-, hulp-, of brandstoffen toepassen danwel andere afvalstoffen verwerken. Goedkeuring wordt slechts verleend indien de proefneming noodzakelijk is om informatie te vergaren over de technische haalbaarheid van de andere toepassing en deze informatie niet op een andere wijze kan worden verkregen.
- 9.2** Voordat goedkeuring kan worden verleend voor een proef als bedoeld in voorschrift 9.1, moeten de volgende gegevens schriftelijk aan het bevoegd gezag worden verstrekt:
- het doel en de noodzaak van de proefneming;
 - een beschrijving van de alternatieve stof of van de alternatieve techniek of het alternatieve proces, met vermelding van de capaciteit inclusief eventuele wijzigingen in installaties en procesvoeringen;
 - de te verwachten wijziging in emissies en verbruiken, aangegeven met behulp van massabalansen en de verwachte wijziging in gevolgen voor het milieu;
 - de wijze waarop tijdens de proefneming processen en emissies, gevolgen voor het milieu en de verbruiken zullen worden beheerd en geregistreerd;
 - de hoeveelheid in te zetten materiaal;
 - de duur van de proef.

- 9.3** Het bevoegd gezag kan naar aanleiding van een onderzoeksopzet zoals bedoeld in voorschrift 9.1 goedkeuring onthouden dan wel nadere eisen stellen aan de proefneming. Deze nadere eisen kunnen een beperking van duur of een beperking van de bij de proefnemingen te verwerken hoeveelheid materiaal betekenen. Tevens kunnen nadere eisen gesteld worden aan de milieuhygiënische randvoorwaarden van de proefnemingen.
- 9.4** De proefneming mag uitsluitend worden uitgevoerd binnen de aan de goedkeuring verbonden voorwaarden. Zodra blijkt dat deze randvoorwaarden niet in acht genomen (kunnen) worden of dat de gevolgen voor het milieu groter zijn dan voorzien, moet de proef onmiddellijk gestopt worden.
- 9.5** De resultaten van het onderzoek als bedoeld in voorschrift 9.3 moeten uiterlijk drie maanden na beëindiging van de proefneming aan het bevoegd gezag worden overgelegd.

4.2. Begrippenlijst

** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM,

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.vrom.nl

DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen verkrijgbaar bij Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

BRL-richtlijnen verkrijgbaar bij
KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.

www.infomil.nl

AI-25

"Preventie van zware ongevallen door gevaarlijke stoffen". Uitgegeven door de Directeur Generaal van de Arbeid (DGA).

BEDRIJFSRIOLERING

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbare riolering of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

BEOORDELINGSHOOGTE

De hoogte van het beoordelingspunt boven het maaiveld.

BEOORDELINGSPUNT

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL

Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

BODEMINCIDENT:

Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna middels lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB

Publicatie van het ministerie van VROM, SDU uitgeverij Den Haag (1993).

BODEMRISICO(CATEGORIE)

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

BODEMRISICOCATEGORIE A:

Verwaarloosbaar bodemrisico.

CUR/PBV

Stichting Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving / Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

DIFFUSE EMISSIES

Niet gekanaliseerde emissies.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

GELUIDSGEVOELIGE BESTEMMINGEN

Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

GELUIDSNIVEAU IN DB(A)

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989.

GEVAARLIJKE STOFFEN

Stof of preparaat dat bij of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten is ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen.

Indien sprake is van een opslag volgens PGS 15
Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$):

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (L_{Amax})

Het hoogste A-gewogen geluidsniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteorcorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

NEN

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NRB

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

NULSITUATIE

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

NUTTIGE TOEPASSING

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

PGS

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak.

RISICO:

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.